

CampR^odó

Publicació de l'Ajuntament de Camprodon

Desembre 2005 - 2a època - núm. 19 - Revista quadrimestral - 3 €

Pavelló poliesportiu municipal Llandrius

TEMA CENTRAL:
el projecte de Josep Pujol i Aulí

construccions
FREIXENET-CAMPRODON, S L

C/ Bastiments, 7
Tel. 972 74 09 61
Fax 972 13 01 94

17867 Camprodon
(Girona)

AZNAR & AZANCOT

CORREDURIA DE SEGUROS SL

Per a préstecs, els bancs i caixes
Per a declaracions de renda, els gestors
Per a assegurances, AZNAR & AZANCOT

- Tenim les millors companyies del mercat
- Per a cada risc, la seva cobertura
- Fem assegurances des de l'any 1902
- I el més important, només fem assegurances, per això som PROFESSIONALS

C/ VALÈNCIA, 16
Tel.: 972 74 10 76 • 17867 CAMPRODON

CampRodó

Publicació de l'Ajuntament
de Camprodon amb la col·laboració
de la Diputació de Girona

Diputació de Girona

Desembre 2005, 2ª època, n. 19
Revista quadrimestral - 3 €

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jordi Berdala, Sílvia Planas,
Núria Mayà, Oriol Molas,
Joan Anglada, Joan Busquets,
Manel Guitart, Ariadna Romans,
Jaume Puigmal, Joan Vila.

COL·LABORADORS:

Manel Pujol, Joan Solà, Llorenç
Birba, Mª Luisa de Oliveda, Famí-
lia de Josep Pujol, Hemilse Suñe, i
entitats camprodonines.

PRODUCCIÓ GRÀFICA:

Cevagraf, SCCL. Tel. 972 74 00 41

CORRECCIÓ: Marià Anglada i

Miquel Marcé

DIBUIXOS: Titot (la xinxeta).

FOTOGRAFIA: Boi, Comunicacions
del Ripollès, David Estany i Fotografia
Coma.

La direcció de la revista
Camp Rodó no es fa
responsable de les opinions
dels seus redactors i/o
col·laboradors.

No es permet la reproducció
total o parcial d'aquesta
revista, ni la seva
incorporació a un sistema
informàtic, ni la seva
transmissió a qualsevol
forma o per qualsevol mitjà,
sigui aquest electrònic,
mecànic, per fotocòpia o
per altres mitjans, sense
el permís previ i per escrit
dels titulars del copyright.

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON
Dipòsit legal: B-36.519-1996

En un número més del *Camprodó* us proposem un recorregut, sobretot visual, per les moltes activitats i iniciatives que es duen a terme en un municipi viu i actiu com el nostre. De segur que més d'un es trobarà en alguna fotografia!

També volem aprofitar aquest número per homenatjar la figura d'un home que ha deixat empremta de la seva obra a la nostra Vall i un record, inesborrable, en el cor de moltes persones. Sens dubte parlem de Josep Pujol i Aulí. Un homenatge gràfic que ha estat possible gràcies al material que ens ha facilitat la seva família.

Quan ja tancàvem aquest número, un dels pares d'aquesta criatura, el *Camprodó*, ha tingut un ensurt. Diem un ensurt perquè aviat ens en podrà donar detalls personalment, i com que som conscients que no li agradaria que en féssim massa propaganda, només podem desitjar-li un ràpida i excel·lent recuperació.

No podríem pas tancar aquest editorial sense felicitar-vos les festes i desitjar-vos un any millor, i ple de salut.

Bon Nadal!

El Pavelló poliesportiu municipal Llandrius.

Des del dia de la seva inauguració, 23 de juliol d'enguany, el Pavelló poliesportiu municipal Llandrius ha funcionat a ple rendiment i ha acollit una exhibició esportiva de primera categoria. El partit de bàsquet que va enfrontar l'Akasvayu Girona amb el Dinamo de Sant Petersburg i que van seguir atentament prop d'un miler d'espectadors de la Vila i la Vall.

El conseller primer Sr. Josep Bargalló va ser l'encarregat de posar en marxa aquesta nova infraestructura esportiva que ha de satisfer totes les necessitats esportives dels camprodonins i camprodonines.

Des del dia de la seva inauguració, i a banda del partit de bàsquet, a l'agost va celebrar-s'hi el tradicional campionat de futbol sala masculí i femení d'estiu, i un festival de patinatge.

Actualment al Pavelló Llandrius s'hi realitzen les activitats esportives pròpies dels dos centres educatius de la Vila, i s'hi fan diverses activitats tant en el gimnàs com en la mateixa pista: entrenaments

de futbol, futbol sala, bàsquet, patinatge artístic, ioga, gimnàstica, i musculació amb màquines.

Aquest estiu, quan es va fer la prova de funcionament d'aquest equipament, l'Ajuntament va detectar defectes greus a la calefacció i va requerir a l'empresa constructora, l'arranjament immediat de la mateixa. Vista la lentitud de la gestió de l'empresa per solucionar el problema, el consistori va advertir-los de les greus conseqüències que se'n podien derivar per aquest motiu.

Actualment i mentre s'està a l'espera de la recepció de les peces necessàries per posar en funcionament la calefacció s'ha optat per una solució provisional en benefici dels usuaris el cost de la qual haurà d'assumir l'empresa constructora i alhora responsable d'aquesta deficiència.

Aquesta nova instal·lació esportiva compta amb un horari en què s'especifiquen les activitats que s'hi poden realitzar i disposa de diferents serveis per a particulars.

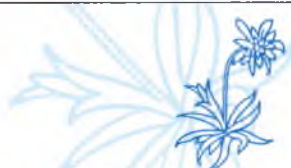
Un milió d'euros per a inversions.

El pressupost municipal per aquest exercici compta amb una inversió de prop de més d'un milió d'euros. Aquest capítol, el d'inversions, representa la partida més important del pressupost. Així doncs, dins de les inversions previstes que a

continuació us desglossem, destaquen: la nova Llar d'infants, la infraestructura bàsica de turisme, la urbanització de la Colònia Estabanell, la urbanització del carrer de la Font de Beget i la pavimentació de l'antiga carretera de Sant Joan i el carrer Costabona.

QUADRE D'INVERSIONS	1.004.105. EUROS
Urbanització Can Jaques Enllà Ter- Pavimentació, voreres i serveis	40.000 euros
Camins municipals- Actuacions de millora en camins municipals	12.000 euros
*Llar d'infants municipal- Obra de construcció d'aquesta infraestructura	165.000 euros
Pavelló d'esports municipal Llandrius- Darrera fase d'acabats	60.000 euros
Mobiliari i equipament serveis- Mobiliari associat al funcionament serveis	15.000 euros
Pavimentació antiga Crta. Sant Joan- Pavimentació d'aquesta via i del carrer Costabona	50.000 euros
*Infraestructura bàsica de turisme- Passarel·la d'enllaç Mas Ventós a la plaça Dr. Robert.	220.000 euros
*Urbanització Colònia Estabanell- Urbanització de la plaça i aparcaments	200.000 euros
Reposició i millora de vials urbans- Arranjament de carrers	98.105 euros
Reposició xarxa televisió per cable- Xarxa de distribució i nous canals	18.000 euros
Ampliació i millora del cementiri- Arranjament de nínxols, teulats, i canaleres	23.000 euros
Urb. Carrer de la Font a Beget- Pavimentació, vores i serveis d'aquest carrer	103.000 euros

* Inversions amb pressupostos plurianuals (aquest no és l'import total de la inversió.)

HOTEL ****

Edelweiss

Ctra. de Sant Joan, 28 - Tel. 972 74 06 14 - Fax 972 74 06 05 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Obres de millora per la captació d'aigua potable.

Fa uns quants mesos que es va posar en funcionament la nova canalització d'aigua potable de Camprodon. Aquesta obra va comportar un espectacular trasllat amb helicòpter, aquest estiu, dels nous tubs de polietilè per la captació d'aigua potable de Camprodon. En total s'han substituït uns 2,5 Km de canonada.

Amb aquesta actuació de millora, en la qual s'han col·locat uns tubs d'un diàmetre més gros, es garanteix un millor servei i una major recuperació dels dipòsits en èpoques de major consum. L'obra ha estat subvencionada pel Departament d'Agricultura i inclosa dins dels Plans de Desenvolupament Rural procedents de Fons Europeus.

Restaurant

*La Cuina de
la Pilar
Can Pinós*

Avda. Mariner, 6
17864 Sant Pau de Segúries
Tel. 972 74 71 60

Esmorzars, menú dies feiners, etc.

Més de 170.000 euros en subvencions.

L'Ajuntament de Camprodon ha aconseguit la concessió de diferents subvencions per la realització de projectes i inversions al municipi via Generalitat de Catalunya, Diputació de Girona, entitats bancàries (la Caixa i Caixa de Girona), i Fons Europeus.

Aquests prop de més de 170.000 euros en subvencions, arriben per abaratir el cost dels següents projectes:

40.000 euros	del Pla de Desenvolupament Rural per adequació i millora de la Plaça de Rocabruna.
30.000 euros	de la Fundació La Caixa per Cal Marquès.
20.000 euros	de la Generalitat de Catalunya procedents de l'1% cultural per Cal Marquès.
6.000 euros	de la Fundació Caixa de Girona pels marcadors del Pavelló Llandrius.
30.000 euros	de la Diputació de Girona per les obres d'actuació al castell de Rocabruna.
37.000 euros	de la Generalitat de Catalunya pel consultori i la rectoria de Beget.

Passarel·la sobre el riu Ter.

Per acabar de completar l'obra de la nova zona d'aparcaments de Mas Ventós, es construirà una passarel·la sobre el riu Ter que enllaçarà aquest espai amb la plaça del Dr. Robert. Amb aquesta actuació s'apropa aquest espai d'estacionament al casc antic i queda totalment enllaçat amb diferents punts de la població. És a dir, aparcant a Mas Ventós s'accedeix ràpidament per aquesta passarel·la als Quatre Cantons i al carrer València. També s'arriba fàcilment al carrer Sant Roc travessant el Pont Nou i a la zona de la vila de baix a través de la plaça d'Espanya.

Aquesta nova infraestructura està subvencionada al 50% amb Fons Europeus.

CALEFACCIONS MOLAS
INSTAL·LADORS AUTORITZATS

Johannes **Roca WOLF**

C/ Ignasi Casabó, 17, baixos - 17867 CAMPRODON - Tel. 972 74 11 90

PIRINEUS GARBIAK. S.L.
TOT BANY

Reducció de la taxa d'escombraries per jubilats amb fills empadronats i no residents.

Tal i com es ve fent en anys anteriors, pel proper exercici es continuarà aplicant bonificacions del 50% en la taxa d'escombraries per jubilats però amb una novetat per aquells que tinguin altres persones empadronades i puguin demostrar que aquests fills no hi resideixen de forma habitual. És a dir, que tot i estar empadronats al mateix immoble meriten aquesta taxa per la prestació d'aquest servei en un altre immoble.

Aquest descompte s'aplica de forma automàtica (abans s'havia de demanar expressament) i, en cas d'estar inclosos dins d'aquest nou avantatge fiscal, podeu demanar-ho a l'ajuntament i se us corregirà aquesta dada per obtenir la bonificació d'aquesta taxa. De totes maneres si algú detecta algun error quan rebí el rebut de l'aigua, pot adreçar-se a l'Ajuntament.

Millores en el cànon de l'aigua.

Quan aquest 2005 es va modificar el cànon de l'aigua que es paga a la Generalitat de Catalunya per sanejament i noves infraestructures, es va canviar el sistema impositiu i actualitzar en funció de les persones que viuen en una mateixa vivenda. Fins ara cada persona havia de comunicar a l'ACA (Agència Catalana de l'Aigua) el nombre de persones domiciliades en un mateix habitatge, per tal

d'establir-ne els barems de consum. Des d'ara, i d'acord amb un conveni amb l'ACA, l'Ajuntament tramitarà als ciutadans aquesta gestió d'acord amb el padró d'habitants i d'aquesta manera els evitarà aquesta tasca difícil i complexa i el pagament serà molt més ajustat.

En el quadre podeu veure els barems establerts per l'Agència Catalana de l'Aigua.

EXEMPLE D'AMPLIACIONS MENSUALS PER UN CONSUM DE 50 M³

Persones	m ³ addicionals	5	10	15	20	25	30	35	40
Fins a 3		10 m ³	8 m ³	> 18 m ³					
4 persones	3 m ³	10 m ³ + 3 m ³	8 m ³ + 3 m ³		> 24 m ³				
5 persones	6 m ³	10 m ³ + 6 m ³	8 m ³ + 6 m ³			> 30 m ³			
6 persones	9 m ³	10 m ³ + 9 m ³	8 m ³ + 9 m ³			> 36 m ³			
Limit Primer Tram		10	13	16	19				
Limit Segon Tram					18	24	30	36	
Tercer Tram									

Des de **52,30 €**
IVA INCLÒS

MASAJIPA

S'escuren xemeneies, calderes de gas-oil. Es neteja el greix de tubs extractors de cuina (hosteleria). Es netegen tendals i s'extermina la molsa o el verdet de terrats, escales i baranes de pedra. Neteja de garatges i locals comercials. I ara també neteja de piscines.

Tel. 972 213 434 - Tel. mòbil 608 936 227 Oficines. C/ Montbó, 2 baixos - 17007 Domeny (Girona)

TOT EN SERVEI DE NETEJA!
DE GIRONA ANEM
A TOT ARREU

CAMPRODON DON

GUIA PER A UN BON PROPIETARI

tenir-ne cura

És obligació de tots els propietaris mantenir els seus animals de companyia, en adequades condicions higièniques i sanitàries:

- vacunar-los
- desparasitar-los
- controlar-los sanitàriament (mínim un cop l'any)
- allotjar-los (en llocs nets, airejats i aixoplugats)
- no inferir-los danys ni actes de crueltat

ser-ne responsables

El posseïdor de l'animal ha d'impedir que aquest ocasioni trastorns en el normal funcionament de la comunitat:

- no ha de malmetre la tranquil·litat dels seus veïns amb sons o crits (tenint especial cura de les deu de la nit a les vuit del matí)
- ha de portar el gos, en els espais públics, sempre lligat amb corretja (i els animals amb perillositat contrastada també amb morrió)
- ha de tenir present la prohibició de passejar l'animal en zones enjardinades urbanes adreçades pels jocs infantils i la seva zona d'influència (5 metres)
- en els carrers o espais públics permesos s'han de retirar els excrements amb bosses o embolcalls impermeables
- ha d'impedir que l'animal miccioni a les façanes d'edificis i mobiliari urbà
- s'ha de tenir assegurat el gos (assegurança de responsabilitat civil), és obligat per llei
- no s'ha de rentar l'animal en zones públiques
- l'animal no s'ha d'abandonar mai, en cas de voler-se'n despendre s'ha d'avisar a l'Ajuntament i també per la seva mort, pèrdua, robatori, canvi de propietari o canvi de residència
- en cas que hi hagi mossegada o lesió, s'an de facilitar les dades de l'animal agressor, sotmetre'l a observació veterinària i fer-se càrrec de les despeses generades (el posseïdor de l'animal és responsable dels danys).

tots hem d'ajudar

És tasca de tots que els animals de companyia puguin conviure amb tots nosaltres sense trencar el normal funcionament del nostre poble:

- en cas de veure un animal abandonat fer-ho saber a l'Ajuntament
- està prohibida l'entrada i estada dels animals als establiments destinats a fabricar, enmagatzemar, transportar o manipular aliments i serà tasca dels encarregats d'aquests locals la col·locació d'una placa indicadora ben visible a l'entrada del local (el mateix passa amb piscines públiques i locals d'espectacles públics, esportius o culturals), quedant exclosos els gossos guia
- els establiments públics (hotels, bars, restaurants o similars) poden deixar entrar els animals de companyia segons el seu criteri, però en cas de prohibició la placa indicadora ha d'estar ben visible a l'entrada

identifiquem-los

Tot animal de companyia te l'obligació per llei d'estar identificat i censat, a fi de poder confeccionar un cens municipal que permetrà:

- la localització ràpida i agil de l'animal perdut
 - unes mesures sanitàries adequades
 - la transacció de l'animal (ja que n'és un requisit previ)
 - la protecció de l'animal en cas d'abandonament
- Els animals de companyia que neixin des d'aquest moment s'han d'identificar dins dels tres mesos posteriors al naixement

infraccions i sancions

L'incompliment d'aquestes normes es pot considerar una infracció i pot ésser sancionada per aquest Ajuntament.

Per a més informació, el text íntegre de l'Ordenança Municipal de Control i Tinença d'Animals, està a la vostra disposició a l'Ajuntament de Camprodon.

Ajuntament de Camprodon

Oficina de Turisme
Plaça d'Espanya, 1
Tel. 972 74 00 10 - Fax 972 13 03 24

Conveni amb el Casal Camprodoní per l'explotació del Pavelló vell.

L'Ajuntament de Camprodon ha arribat a un acord de col·laboració amb el Casal Camprodoní per l'explotació de Pavelló municipal vell. D'aquesta manera es disposa d'un període de dos anys més per la utilització amb caràcter municipal d'aquest espai.

Les quines, els balls, les fires i els diferents esdeveniments lúdics i culturals de la Vila es realitzaran en aquest recinte.

Actuacions en camins rurals.

Un any més, l'Ajuntament de Camprodon i d'acord amb el Consell Comarcal del Ripollès, ha distribuït formigó per adequar i millorar l'accés en habitatges allunyats del centre del municipi.

Aquest any s'han repartit 1.250 m³ de formigó que han millorat l'accés a diferents habitatges rurals de Camprodon, Freixenet, Font Rubí, i Rocabrúna.

Plans d'ocupació.

En aquest 2005, l'Ajuntament de Camprodon ha rebut diferents Plans d'ocupació subvencionats pel Departament de Treball que han permès disposar de diverses persones en situació d'atur per realitzar treballs en les àrees de turisme, promoció, obres i serveis. Uns Plans d'ocupació que vénen subvencionats al 100% en salaris i assegurances.

Amb aquestes persones s'han pogut realitzar diferents actuacions administratives, turístiques, d'arxiu, millores en infraestructures municipals i equipaments.

Actualment se n'ha concedit un de nou, en el camp d'obres i serveis, per l'arranjament del cementiri.

gimnàs
club
camprodon

Avda. Maristany, 3
17867 Camprodon
Tels: 972 74 05 27
606 09 80 67

gccamprodon@hotmail.com

Pau Pujol, l'última víctima camprodonina de la Guerra Gran

A la sortida de Camprodon, a la carretera de Sant Joan, hi ha un monòlit de pedra en què s'hi veu escrit: "AL DIA 5 OCTUBRA DEL 1794 MATAREN A PAU PUJOL PARAIRE AL ALTRE PART DE TER LOS FRANCESOS PER DEFANSA LA FE Y LA PATRIA"

Qui era aquest senyor que, segons la inscripció era paraire de professió, és a dir, que es dedicava a la llana i als teixits i per què els francesos el varen matar? Fou l'última víctima d'una guerra que va començar el 7 de març de 1793 i que tants morts i pèrdues havia de causar a Camprodon.

Les monarquies europees no podien consentir de cap manera que uns vulgars i mediocres amotinats francesos possessin en perill les seves corones i per altra part els revolucionaris republicans de la veïna França s'havien jurat finalitzar amb el seus reis, i que de fet varen acabar guillotinant-los. És el que en la nostra història es coneix com: Guerra Gran.

Aquell fet, que en certa manera havia de revolucionar el món, va posar en estat d'alerta als monarques d'Espanya i altres països europeus que veïeren en aquell fet un perill per les institucions que governaven i per les seves persones. Decidiren posar-hi fi mitjançant una invasió que restaurés de nou la monarquia gala.

Els exèrcits d'aquestes monarquies es preparen. Al principi la cosa semblava que anava bé per als espanyols. El 16 d'abril de 1793 el general Ricardos envaeix el Vallespir i s'apodera el dia 17, sense massa esforços, de Sant Llorenç de

Cerdans, el dia 18 cau Arles i seguidament la seva presa serà Ceret.

Però els mesos passen i les coses canvien. Els primers dies d'octubre del mateix any arriba a Camprodon la notícia que un exèrcit francès d'uns tres mil cinc-cents homes manats pel general Dagobert es dirigeix a la Vila per prendre-la. Les forces de què es disposa són escasses. S'envien emissaris a tot arreu en demanda d'ajuda. Sobretot a Olot on se sap que hi ha organitzades algunes companyies de sometents. Es tanquen les muralles que no estan en massa bon estat i molta gent de la Vila de Dalt, molt més difícil de salvaguardar, es refugia al castell. El cap de la defensa és l'Alcalde Major Manuel Gutierrez de Venero y Bustillo, però l'ànima de la veritable direcció és el vicari Martí Cufí, que amb el temps es veurà condecorat per la seva acció.

Els assetjants demanen la rendició amenaçant d'afusellar tots els paisans que trobin amb una arma als dits. Després de l'intercanvi d'un parell de missatges, en què els camprodonins demanen temps per pensar-hi, i els francesos que solament allargaran el termini de l'assalt si algun membre important de la població es lliura com a ostatge, l'Alcalde Major contesta al cap de les forces atacants:

“Enviaré por rehenes balas y cerraré las entradas de la villa con cadáveres franceses. Gutierrez”

Les forces del general Dagobert, que mentrestant han instal·lat bateries a la Costinyola i al turó de les Tres Creus (Can Moner) bombardegen la Vila. El teulat de l'Ajuntament crema i s'ensorra el de la casa del marquès d'Alfarràs, on en una de les llindes de les finestres del primer pis es pot veure l'impacte d'una bola de canó disparada per la bateria de les Tres Creus. La Vila de Dalt cau en poder dels francesos i

Pas de l'exercit del general Ricardos pel Pirineu per conquerir el Rosselló

comencen a entrar a la Vila de Baix, quan a les muntanyes veïnes es veuen moviments de tropes de reforç; són gent de Tegurà, Cavallera, Sant Pau, Molló... El poble crema pels quatre costats. Els reforços de la Garrotxa, prenen el pont de les Rocasses i surten per la carena del bac de Sant Antoni. Arriben a ajudar-los forces de Sant Joan de les Abadesses. Els francesos, que no saben el nombre de gent que els està encerclant arrepleguen els bagatges i fugen. Els defensors del castell, amb aquella barrija-barreja de tropes, en veure que l'enemic es retira, el persegueixen. Els prenen algunes armes i fins i tot fan 25 presoners. En poques hores Camprodon havia passat de ser un poble pròsper i florent a un que tenia la meitat de les cases enceses o enderrocades. A més de les dues citades, havien quedat destruïdes o sofert desperfectes greus l'abadia i els claustres del monestir, part de la parròquia i cent vint cases més. El panorama no podia ser més desolador. Però les desgràcies no s'havien acabat. La guerra continuava.

Mentre, han mort el general Antonio Ricardos i el general Luc Dagobert. De malaltia. El primer a Madrid d'un refredat mal curat que es convertí en pulmonia i l'altre d'una endèmia ràpida a Puigcerdà, població de la qual s'havia apoderat alguns mesos abans.

A finals de maig o principis de juny de 1794 arriba la notícia que els francesos preparen una gran ofensiva per apoderar-se de les poblacions més importants del Ripollès i la Garrotxa. El punt de concentració i marxa està fixat a Camprodon. No seran els tres mil cinc-cents homes de l'any anterior, es parla de quinze mil soldats. Efectivament, quatre columnes convergeixen sobre la Vila. El seu cap és el general Doppet i porta com a adjunt un altre general, Charlet. El primer cos, d'uns mil dos-cents homes, sortirà de Vilafranca del Conflent i passarà per Pi i Mantet. Dues columnes més, amb un total de cinc mil soldats, nou-cents mules de càrrega amb quatre obusos, deu canons i dos morters, sortiran de llocs diferents de la Cerdanya unint-se a

El general Ricardos.

Planoles i, després de conquerir Ribes, es dirigiran per la Collada Verda a la Vall del Ter. I per fi una altra columna amb punt de sortida a Sant Llorenç de la Muga per Prats de Molló i Coll d'Ares s'unirà a les altres forces en el lloc acordat prèviament.

Camprodon, després de la crema de la Vila de Dalt està mig buit. Quant a defensors, pot comptar amb uns escassos mil dos-cents efectius. És impossible plantar cara a un exèrcit tan nombros. S'aconsella als habitants que tinguin lloc de refugi, que abandonin la població. Les forces locals, miquelets i sometents en la seva immensa majoria, es retiraran a Sant Antoni en espera de reforços.

La primera columna francesa, que arriba el 5 de juny, contràriament al que havien previst, és la que ha passat per Mantet. Amb gran sorpresa troba que ni en el castell ni en la població no hi ha ningú per fer-los front.

Les dues columnes del general Doppet que havien de ser les primeres a arribar, han trobat focus de resistència al llarg del camí, sobretot a Ribes, que defensava una companyia de guàrdies suïssos. Faltats de temps no els queda cap més solució que acampar a Pardines. Arribaran a Camprodon el matí del dia 6. Es troben amb la feina feta. Els batallons que havien sortit de Sant Llorenç se'ls ajunten aquella tarda.

Durant dos o tres dies el general Doppet reorganitza el conjunt de les forces de què disposa. Envia una secció al Mariner de Sant Pau, amb la consigna que vigilin la pujada del Capsacosta i una altra a Molló per tenir salvada la rereguarda. I deixant el seu adjunt general Charlet amb uns dos mil tres-cents homes a Camprodon, surt en direcció a Ripoll on arriba, després de conquerir Sant Joan, el dia 11 de juny. Allà romandrà fins a trenc d'alba del dia 17. Notícies confuses i no massa falagueres el fan tornar precipitadament. Mentre, el general Vives que es troba a Olot, envia, passant per Beget, unes companyies de soldats que ataquin la guarnició francesa que hi ha a Molló. Aquests avisen al general Charlet que els espanyols els estan hostilitzant prenent, creuen, tallar-los la retirada. Això passa el dia 16 de juny. Desconeixent el nombre de gent que ataca Molló es crida a les tropes que hi ha de guarnició al Capsacosta i juntes amb les de la Vila van en socors seu.

Les forces espanyoles que s'havien refugiat a Sant Antoni, en veure que els francesos es retiren, ataquen a la petita guarnició que havien deixat al castell i després d'unes hores de combat tornen a entrar a Camprodon.

A marxes forçades els homes del general Doppet arriben al Capsacosta, per on, els han dit, es dirigeixen tropes espanyoles en socors de Camprodon. Els estranya no trobar-hi la guarnició que hi havien deixat. Malgrat però, que els homes estan extenuats, decideixen avançar una mica més en direcció a la Vall de Bianya. En arribar a la Pineda xoquen amb les forces del general Vives. Cau la nit.

Al matí del 18 de juny la lluita continua muntanya amunt, quasi tocant les terres del Mariner. Malgrat que Vives cau ferit, aviat la batalla es decanta pel cantó espanyol. El general francès

Uniforme dels miquelets que defensaven Camprodon

recula buscant l'ajuda dels tres mil dos-cents homes que ha deixat a Camprodon.

La seva sorpresa és total en trobar la població ocupada pels sometents i miquelets camprodonins. S'inicia una petita lluita dintre de la població. Davant la desproporció de forces els defensors de Camprodon tornen a fugir a les muntanyes. És entrada de fosc.

Aquella nit les tropes invasores saquegen les cases que no havien sofert els estralls de tant combat i abandonen la població abans no surti el sol.

Quan al matí del dia 19 de juny de 1794 coinci-

deixen a la Vila les forces del general Vives amb els miquelets i sometents que s'havien refugiat al bac de Sant Antoni poden veure com cremen algunes cases que havien restat dempeus en el primer setge.

Però la guerra no s'ha acabat. Encara que les tropes franceses no tornaran a atacar Camprodon directament, si enviaran escamots per furgar aquí i allà semblant intranquil·litat entre la població. Per prevenir aquests atacs esporàdics es fan patrulles de voluntaris. Un dels caps d'aquestes patrulles, és en Pau Pujol, que mentre feia una volta rutinària d'inspecció per Enllà Ter té la mala fortuna d'ensopegar amb un d'aquests escamots de francesos. Fou mort abans que tingués temps de defensar-se. En agraïment a la seva valentia el poble de Camprodon va costejar el monòlit que encara es pot veure actualment a la carretera de Sant Joan.

Per fi, la pau es va signar a Basilea el 22 de febrer de 1795.

Manel Pujol

La diada de l'ós

El Vallespir és una comarca situada a la Catalunya Nord; és fronterera amb la Vall de Camprodon i amb l'Alta Garrotxa i està formada per una vall que va del pic Costabona fins a Ceret i encaixonada pel massís del Canigó i per la carena fronterera dels pics Montfalgars, Comanegra i Roc de la Frausa.

Prats de Molló és el municipi més occidental, situat just sota el Costabona i els pics Rojà i Set Homes del massís del Canigó. És un petit municipi de 12.000 ha. i de poc més de 1.000 habitants; viu del turisme termal i de la ramaderia, que ha anat a menys en els darrers anys.

És un municipi mencionat per primera vegada l'any 878. Fou vila reial i és conegut en la història per tres fets destacats. Un és conseqüència de l'annexió del Rosselló a França l'any 1659, que l'aïlla. La instauració de l'impost de la sal gabelle permet als habitants del poble fer contraban amb la Vall de Camprodon a través del Coll d'Ares, collada de Prats i coll Pregon; quan el poder reial comença a reprimir aquest contraban, la població es revolta conduïda per en Josep de Trinxeria l'any 1666. És la revolta dels Angelets, que agafa el moviment d'aixecament antifrancès i que dura fins al 1673.

Per l'atzar de la història, Prats de Molló va ser l'any 1926 el punt de sortida d'un altre aixecament, aquest cop antiespanyol, dirigit per Francesc Macià, que volia instaurar una república catalana en època del general Primo de Rivera. Una denúncia i l'arrest dels sollevats va acabar amb l'aventura. Aquesta frontera jugarà un paper important durant l'exili que provocà la Guerra Civil espanyola, amb el moviment de maquis, sobretot de Sabater, que passava pel coll del Pal, i durant la Guerra Mundial, on era lloc de pas de resistents cap a Espanya salvant el control alemany.

És aquesta situació d'aïllament de poble de muntanya que el fa font de moltes llegendes i anècdotes. Una d'aquestes és un ritual pagà ancestral: el Ball de l'ós. Nombroses llegendes pirinenques, al vessant Nord, presenten l'ós com a símbol de virilitat i una amenaça a l'honra de les dones joves.

Aquesta festa es remunta a la nit dels temps. En aquella època les bèsties salvatges eren nombroses i atacaven els ramats i els pastors. Hi havia llops, senglars, isards, però la bèstia que preocupava més els pagesos i pastors era l'ós de la muntanya. Alguns deien fins i tot que l'ós era el diable en persona. Amb els anys i nombroses batudes, els llops i els óssos van desaparèixer i només van quedar velles llegendes que els avis ens han transmès.

A partir d'aquesta llegenda, els pratencs festegen cada any durant el mes de febrer, per les festes de carnaval, la diada de l'ós. Segons aquesta llegenda, l'ós, a menys que no fos el diable, boig i furiós, tenia terroritzats els habitants de Prats. Uns caçadors valents van capturar finalment l'animal i van alliberar la contrada del perill. El diumenge la festa de l'ós commemora aquesta victòria de l'home sobre la bèstia i totes les forces del mal.

La dansa, que comença a les 15 hores, reuneix tothom, i els joves es preparen: uns com a óssos i uns altres com a caçadors o barbers.

Els preparatius i la vestimenta de l'ós es fan al castell que hi ha sobre el poble, Fort Lagarde. Els tres joves es vesteixen amb una pell de xai i són pintats amb una barreja d'oli i negre de fum amb prou quantitat per embetumar els "blancs" o "nets": les potències de les tenebres s'abocaran sobre els innocents i pacífics habitants de Prats de Molló. S'escolten els primers trets de fusells dels caçadors que desapareixen a l'aire, i els óssos es llencen a l'assalt de la vila on la gent els espera. Tres homes vestits amb les pells de xai es desplacen pels carrers estrets

de la vila, perseguint tothom, amb l'objectiu de marcar, amb les seves potes, les pells blanques de la gent. Els caçadors disparen trets que fan que els óssos s'abraonin sobre algú, caiguin a terra i simulin la seva mort, preferentment si són noies joves. La cursa es fa recurrent tot el poble, passant places fins arribar al Firal.

Cap a les 17 hores, apareixen els homes vestits de blanc, o barbers, amb la cara enfarinada, vestits amb una camisa blanca treta d'un llençol i un barret de nit. Uns porten cadenes que fan lliscar per terra, altres porten destrals o simples recipients plens de vi. Després d'haver provocat els óssos i de durs enfrontaments, els barbers aconseguen domar els plantígrads, que passen, encadenats, pels carrers de la vila al so d'una

cobla. Tornen finalment al Firal on hi ha l'escena de l'afaitat. Una botifarra sucada dins el vi fa els oficis de brotxa. Amb unes quantes passades de destral la cara pren un aspecte humà i la festa s'acaba amb un ball en rodó per tots els actors.

Hi ha encara una altra llegenda que explica la festa. El carnaval és la festa que celebra la fi del cru hivern i l'arribada de la primavera. És llavors quan l'ós es desperta del seu període d'hivernació i surt del seu amagatall. Un ós, en sortir del període hivernal, troba una noia pastora; l'agafa i se l'emporta al seu cau. No la mata i surt a cercar menjar. La pastora es posa a cridar, i els pastors la senten i alliberen. En sortir de l'amagatall troben l'ós que es baralla amb ells i en mata

uns quants. Finalment els pastors arriben a controlar l'animal.

La festa simbolitza la lluita entre l'home i l'ós. Quan l'ós surt de la hivernació, fecunda les joves quan les embetuma. La sortida de l'ós està íntimament lligada a la fertilitat de la dona i de la terra. A l'antiguitat s'atribuïa a l'ós el poder de regenerar la terra. Així, en els nostres dies la diada de l'ós després del fred hivern celebra els primers moviments de la primavera i el despertar de la natura.

S'explica que a l'Arieja, en el segle XIX la realitat va millorar aquesta llegenda: una dona de Vicdessus passava l'hivern en companyia dels óssos a la muntanya.

“Èrem amics, m'escalfaven” van ser les úniques paraules intel·ligibles abans de morir a la presó de Foix uns dies després de la seva captura per caçadors.

El folklore de l'ós pirinenc explica antropològicament que l'ós, en la seva dimensió d'iniciador, marca l'accés a la sexualitat (com a activitat procreadora) de les joves fecundes. Del ritus de la festa de l'ós al segrest dins el cau, l'heroïna en surt dona i a vegades mare.

L'ós és l'home salvatge. Un i altre tenen dificultats per menjar a l'hivern. Per això, l'ós i la marmota hivernen, evitant de moure's i estar en contacte amb el fred, de manera que consumeixen menys energia. El despertar de l'ós era senyal del retorn de la primavera i ha estat celebrat arreu d'Europa, des dels Pirineus fins als Càrpats. Llavors els joves es disfressaven d'ós, fet que es confon avui amb el dimarts gras.

Aquesta festa se celebra al Vallespir, a les localitats de Prats de Molló, Sant Llorenç de Cerdans i Arles del Tec.

Joan Vila

FREIXANET GESTIÓ, SL

ASSESSORAMENT I SERVEIS IMMOBILIARIS

Josep Busquets Sala

E-mail: josepbusquets@josepbusquets.e.telefonica.net

NIF. B-17730607
C/ València, 43
17867 Camprodon
Tel. 972 74 02 52
Fax 972 74 08 86

El llegat de Josep Pujol i Aulí

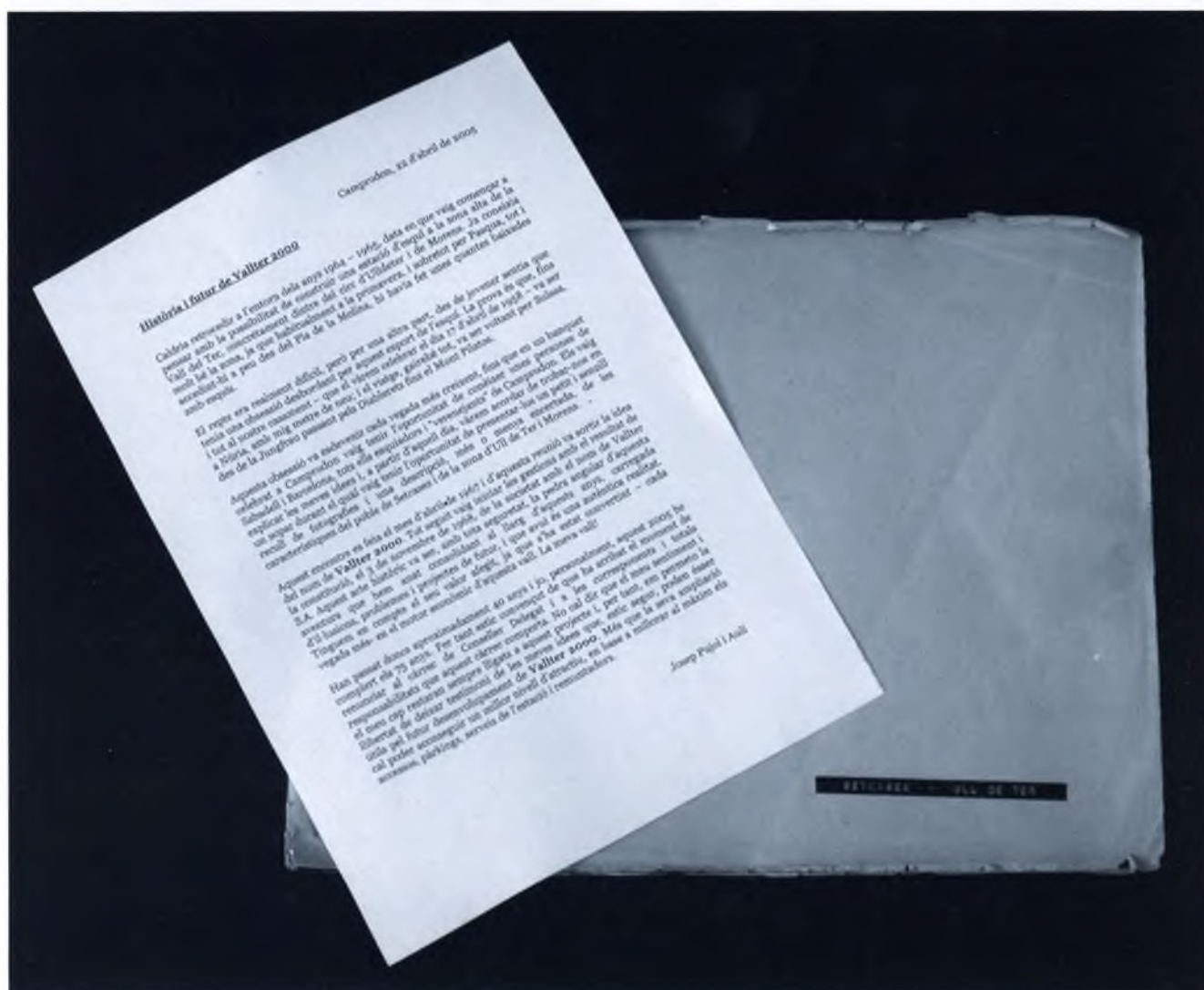
El dia de Sant Jordi, envoltat de tota la seva família i fent allò que més li agradava, esquiar, va deixar-nos el promotor de l'esquí a casa nostra, Josep Pujol i Aulí.

En aquest número del CampRodó volem dedicar-li aquest tema central de la revista en què podreu veure i entendre, a través de les seves paraules, l'interès i la passió d'un home, enamorat de la seva terra, amb una atracció excepcional per la neu.

Els primers textos formen part d'un dossier il·lustrat amb fotografies en el qual es plasmava una idea que avui és una realitat.

L'últim escrit forma part del discurs que Josep Pujol i Aulí tenia pensat llegir als esquiadors, un cop havia decidit que aquest any es retirava de les seves obligacions al capdavant de l'estació d'esquí.

El record d'aquest home quedarà sempre en el pensament de les persones que vam tenir la sort de conèixer-lo i perdurarà, en futures generacions amb la nova via verda, que unint Camprodon amb Setcases, servirà d'homenatge a la seva memòria.

Camprodon, abril 1967

MEMÒRIA.

En el transcurs d'aquestes festes de Pasqua, he procurat fer un estudi de les possibilitats que ofereixen els cercles d'Ull de Ter i de Morens, per desenvolupar-hi una estació d'hivern.

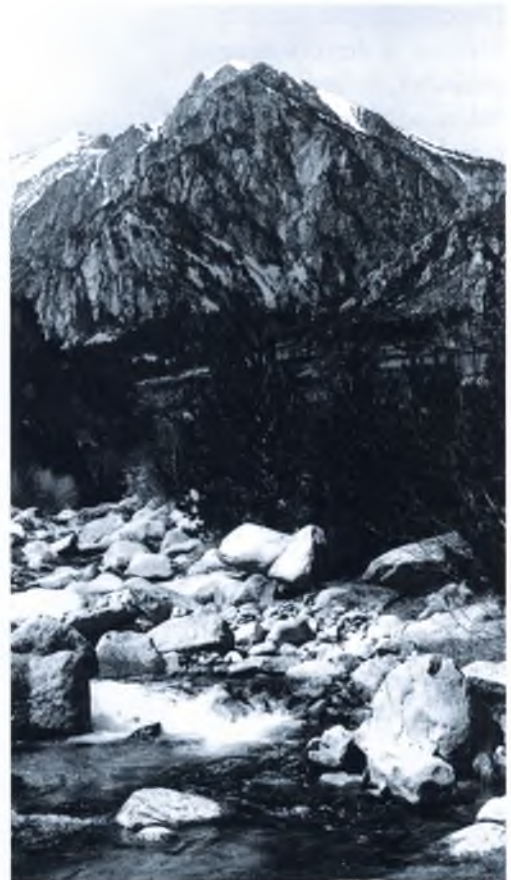
Aquests dos cercles, formen una gran vall voltada de pics d'una alçada respectable com son i començant per l'esquerra, conforme s'hi entra; el Gra de Fajol (petit), 2.562 metres, Gra de Fajol (gran), 2.708 m., Puig d'Ombriaga, 2.634 m., Pic de la Dona, 2.702 m., i Coma Armada, 2.395 metres; aquest últim i el primer són el portal d'aquesta comarcada, per on s'escorren les aigües del Ter.

En aquesta entrada i a 1.970 metres d'altitud trobarem el Pla d'Hospitalets fins on arriba una carretera forestal. A partir d'aquest punt, el dia 24 de març, vaig trobar la primera neu esquiable, i seguint en direcció al refugi del Centre Excursionista de Catalunya, s'obrí davant dels meus ulls un paisatge totalment nevat, tal i com es veu en les fotografies; la temperatura era aproximadament de 0 a 4 graus de màxima a la una del migdia, amb una capa superior a un metre d'excel·lent neu primavera.

Quant a les pistes de Morens, o sigui, entre el Puig dels Lladres i el Pic de la Dona i Coma Armada la neu també era molt abundosa damunt la cara nord i seguint el curs del Ter, fins arribar al Ras del Puig dels Lladres (cota 2.000 metres, tocant el Pla d'Hospitalets) i era escassa a les pistes encarades al sud, com es pot apreciar a la fotografia. Els desnivells d'aquestes pistes són de 450 a 500 metres, amb un recorregut de 1.500 a 2.000 m. segons els traçats.

Baixant riberal avall i a 1.600 metres d'altitud, trobarem un dels paratges més meravellosos de tota aquesta comarca, la Vall del Carlat. Cal anotar doncs la possibilitat de crear-hi una subestació de tipus residencial, tota vegada que aquesta vall totalment orientada al sud, resguardada dels vents del nord, voltada d'avets i aigua abundant ofereix un clima ideal tant a l'hivern com a l'estiu.

Club Tennis Camprodon

Squash, Cursets de Tennis

Bac de Sant Pere, s/n
Tel. i Fax: 972 74 08 12

17867 CAMPRDON
(Girona)

No cal dir que per a la realització de tots aquests projectes, és indispensable condicionar la carretera que va de Setcases al Pla d'Hospitalets, la qual tindria un recorregut de 6 a 7 Kms.

Serien moltes les possibilitats i molts els avantatges que es podrien anotar, i també per què no els coneguts inconvenients, però que tota aquesta Vall de l'Alt Ter, està predestinada a obrir-se de cara al fenomen actual que s'anomena Turisme, jo no en dubto ni un sol moment.

FARMÀCIA M. PUJOL SURIÑACH

CENTRE D'ESPECÍFICS • DERMO-FARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS • ORTOPÈDIA
HERBORISTERIA

VALÈNCIA, 24
TEL. 972 74 03 92 • CAMPRODON

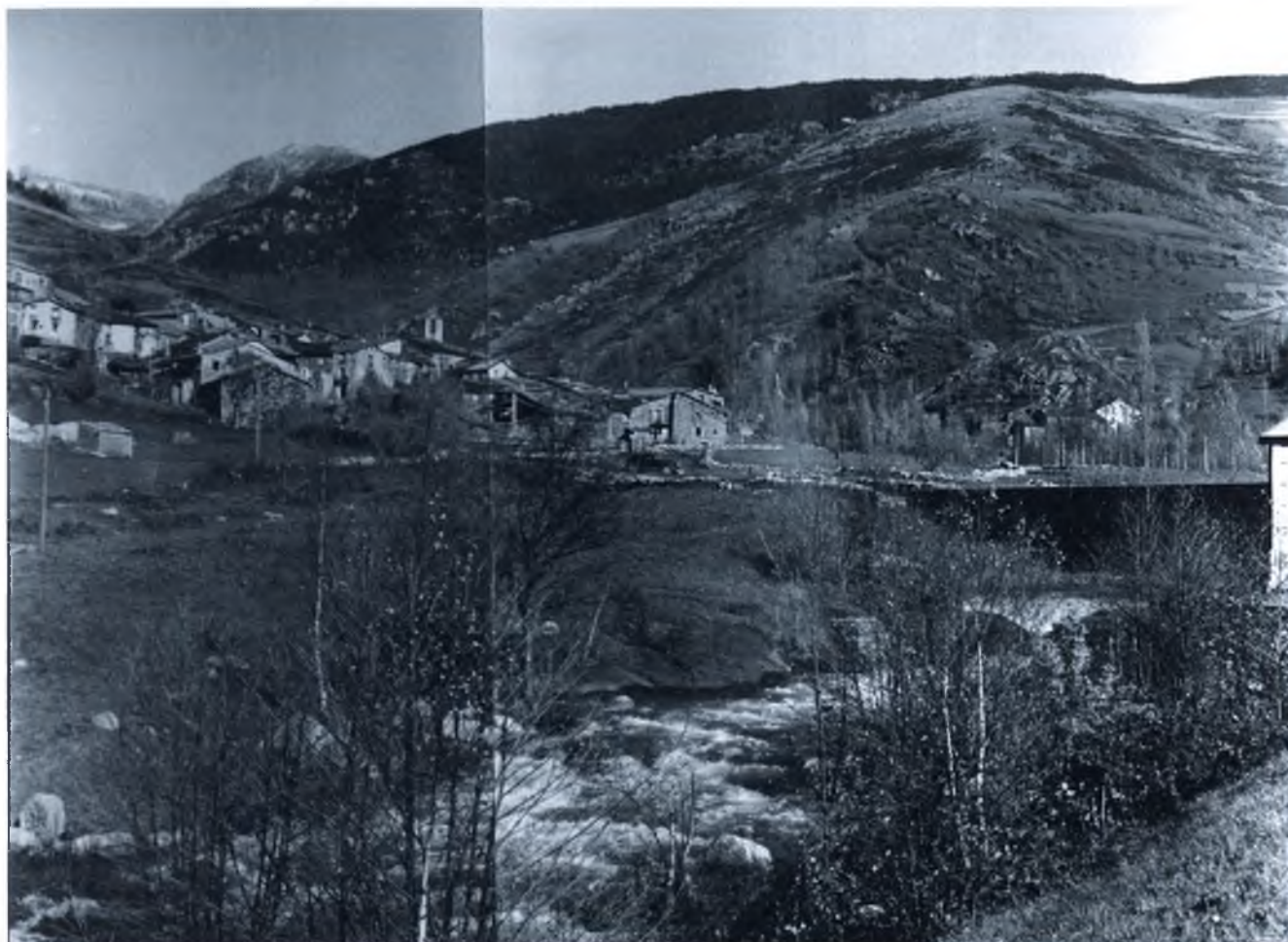
SETCASES

En ple Pirineu català i a 1.270 metres d'altitud, està emplaçat un dels pobles més típics de la província de Girona, i que ofereix més possibilitats des del punt de vista turístic.

A part dels seus encants naturals, l'avantatge més important és la seva situació geogràfica, ja que si agafem com a punt de partida la província de Barcelona, ens adonarem, que des dels nuclis més importants, com són en primer lloc la capital, seguint per Sabadell, Terrassa, Mataró i Granollers, etc... hi trobarem una distància mitjana de solament 110 a 120 kms.

Cal remarcar també i referint-nos a França, que la proximitat amb Perpinyà i poblacions veïnes del Rosselló, el fàcil accés per Coll d'Ares, que rarament resta tancat durant l'hivern, i el consegüent avantatge econòmic que obtenen els francesos quan vénen a Espanya, representen un gros increment de les possibilitats financeres d'aquest projecte.

A tots aquests avantatges, cal afegir-hi les condicions climatològiques d'aquesta Vall, com són: un clima molt sec, insolació màxima, i òptima situació rarament perjudicada per la boira.

FINQUES CAMPRODON

Jaume Planella

General manager

C/ València, 28
17867 Camprodon
Tel. 34 972 74 01 57
Fax: 34 972 74 11 36
Mòbil: 34 609 439 606
www.finquescamprodon.com
e-mail: info@finquescamprodon.com

HISTÒRIA I FUTUR DE VALLTER 2000

Camprodon, 22 d'abril de 2005.

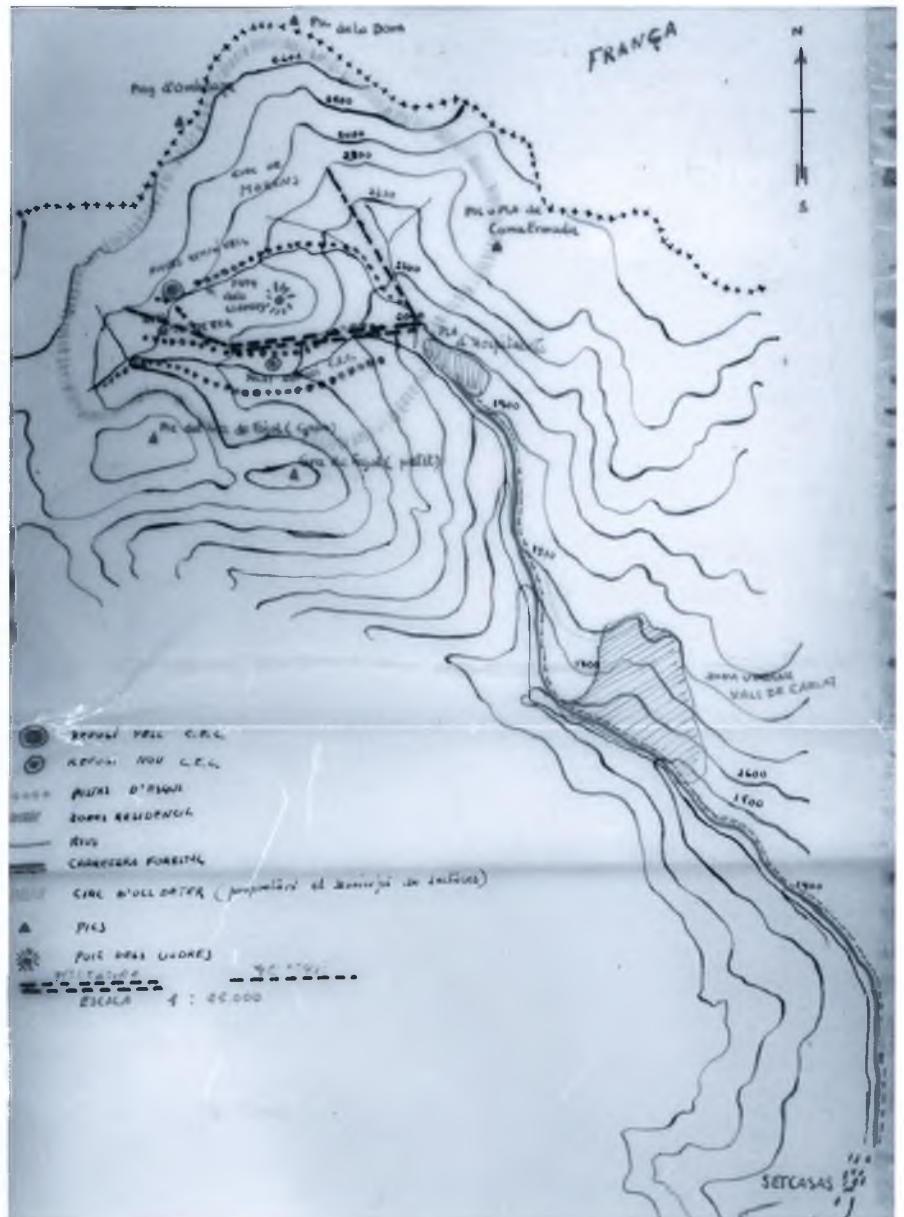
Caldria retrocedir a l'entorn dels anys 1964-1965, data en què vaig començar a pensar en la possibilitat de construir una estació d'esquí a la zona alta de la Vall del Ter, concretament dintre del circ d'Ull de Ter i Morens. Ja coneixia molt bé la zona, ja que habitualment a la primavera, i sobretot per Pasqua, tot i accedint-hi a peu pel Pla de la Molina, hi havia fet unes quantes baixades amb esquís.

El repte era realment difícil, però per una altra part, des de jove-net sentia que tenia una obsessió desbordant per aquest esport de l'esquí. La prova és que, fins i tot el nostre casament – que vàrem celebrar el dia 17 d'abril de 1958 – va ser a Núria, amb mig metre de neu; i el viatge de noces, gairebé tot, va ser voltant per Suïssa, des de la Jugfrau passant pels Diablerets fins al Mont Pilatos.

Aquesta obsessió va esdevenir cada vegada més creixent, fins que en un banquet celebrat a Camprodon vaig tenir l'oportunitat de conèixer unes persones de Sabadell i de Barcelona, tots ells esquiadors i estiuejants a Camprodon. Els vaig explicar les meves idees i, a partir d'aquell dia vam acordar de trobar-nos en un sopar durant el qual vaig tenir l'oportunitat de presentar-los un petit i senzill recull de fotografies i una des-

cripció, més o menys encertada, de les característiques del poble de Setcases i de la zona d'Ull de Ter i Morens.

Aquestencontre es feia al mes d'abril de 1967

LLOGUER D'APARTAMENTS,
LOCALS COMERCIALS I
PLACES DE PÀRQUING

Carrer Catalunya, 15
Apartat de Correus, 48

Telèfon: 972 74 02 64
17867 CAMPRODON

BATLLE

PROMOCIÓ I VENDA D'HABITATGES

i d'aquesta reunió va sortir la idea del nom de Vallter 2000. Tot seguit vaig iniciar gestions amb el resultat de la constitució, el 3 de novembre de 1968, de la societat amb el nom de Vallter S.A.

Aquest acte històric va ser, amb tota seguretat, la pedra angular d'aquesta aventura que hem anat consolidant al llarg d'aquests anys, carregada d'il·lusions, problemes i projectes de futur, i que avui és una autèntica realitat. Tenint en compte el seu valor afegit, ja que s'ha estat convertint – cada vegada més – en el motor econòmic d'aquesta Vall. La meva Vall!.

Han passat doncs aproximadament 40 anys i jo, aquest 2005 n'he complert 75. Per tant estic convençut que ha arribat el moment de renunciar al càrrec de Conseller Delegat i a les corresponents i totals responsabilitats que aquest càrrec comporta. No cal dir que el meu sentiment i el meu cap sempre estaran lligats a aquest projecte i, per tant, em permeto la llibertat de deixar testimoni de les meves idees que, estic segur, poden ésser útils per

al futur desenvolupament de Vallter 2000. Més que la seva ampliació cal poder aconseguir un millor nivell d'atractiu, en base a millorar al màxim els accessos, pàrquings, serveis de l'estació i remun-tadors.

Josep Pujol i Auli.

La Vall
joieria , rellotgeria i objectes de regal.
C/Monestir n°21 Camprodon.(Girona).
E-mail:joieria_lavall@hotmail.com

SEYART
Joies de vidre

Ploma Convidada

Mª Lluïsa Oliveda

Maria Lluïsa Oliveda és una de les besnétes dels primers estiuejants a Camprodon.

Ja en el ventre de la seva mare hi pujava a passar estacions senceres a la primera casa d'estiueig que es va fer al passeig de la Font Nova i que avui encara conserva.

Dona aplicada i preocupada pel futur, els drets i els deures de les dones, és presidenta del Consell Nacional de Dones d'Espanya i secretària de Dones de Catalunya, càrrecs que exerceix amb passió i que sovint li permeten relacionar-se amb dones de tot el món.

Camprodon

Una vegada, fa molts anys, anàvem amb cotxe de viatge, el meu home i jo amb la nostra filla, que aleshores no tenia més de sis o set anys. Viatjàvem per Itàlia i arribant a Roma, davant del rètol que anunciava la ciutat jo vaig dir: -Aturem-nos un moment. Fixat bé, nena, en aquest nom, perquè és el millor del món: ROMA! – i ella em replicà: -No mama, jo en sé un altre millor, un rètol que posa: CAMPRODON!.

Poques coses em podien alegrar més que veure-la avui, que ja és àvia, com estima aquesta Vall i com valora el fet que els seus rebesavis, al segle XIX, s'enamoresin de Camprodon i decidissin construir-hi una casa que encara ens aixopluga a tota la família.

Aquest any 2005 ha estat un any de centenaris, aniver-

saris, i fins i tot els gairebé 30 anys de la nostra democràcia a Espanya...

Si miro enrera per fer una repassada del que han significat aquests 30 anys per la Vila de Camprodon no sé si tot és millor... El que sí sé és que cada dia són més i més els que s'acosten per gaudir d'aquesta joia dels Pirineus.

Moltes són les coses que hi fan la vida més agradable i còmoda: botigues de tota mena, súpèrs, hotels, restaurants, els serveis a la salut, amb l'esplèndid ambulatori sempre molt ben atès, la magnífica ampliació de la vila a Can Pascal, el Museu Isaac Albéniz, la piscina municipal i fins i tot el camp de golf. És un plaer disfrutar dels concerts al monestir de Sant Pere i fins m'agraden molt les passejades amb el carrilet!. Això, és clar, quan fa bo. Però ara amb Vallerter l'hivern també té atractius per als qui gaudeixen amb els esports de neu.

L'Ajuntament s'esforça, fa obres i millores, organitza moltes activitats, però cal tenir cura que amb massa soroll Camprodon no perdi el seu esperit, la seva ànima. M'agradaria que es programessin més sardanes i em sap molt greu que hagi desaparegut la Cobla Camprodon. Penso que per alguna cantonada o a prop d'alguna font podrien posar-hi fragments de poemes de Valentí Planesas, que tant i tant estimava el seu poble... No m'agraden els vehicles motoritzats per les muntanyes, fan molt de mal.

En 30 anys la Vila ha crescut més i més, ara fins té una fillola, la urbanització de Font Rubí. Però, per mi, serà sempre la Vall rodona, petita, i tancada que se'ns obre cap a les fonts del Ter o cap a França, plena de petits espais on quedar-se reclosa disfrutant de la natura o bé caminar cap els cims per tal de gaudir d'amplis horitzons.

D'aquells estius feliços de la meva infantesa i jove-tut em resta un record clar com una cuca de llum d'aquelles que, de vegades, es troben a les belles nits de juliol i agost.

Maria Lluïsa Oliveda.

C/ Catalunya, 15
Tel. 972 13 02 84

**L'ESPIGOL
FLORISTERIA**

17867 CAMPRODON
(Girona)

Climatologia

L'estiu d'aquest 2005 ha estat un dels més secs dels últims anys a tota la península Ibèrica i a Catalunya....llevat de la Vall de Camprodon. La nostra Vall ha estat l'única de tot Catalunya on la pluja ha estat present i ens ha permès mantenir el verd dels nostres prats tots aquests mesos. És cert que els rius i les fonts havien afluixat força i, fins i tot, algunes s'havien assecat del tot. Aquest fet, però, era degut principalment a que feia molt de temps que no plovia de forma abundosa com per alimentar els aqüífers subterranis. Superficialment, però, l'aigua no ha faltat; cada mes hem sobrepassat els nostres benvinguts 100 litrets d'aigua per m².

Tampoc ha estat un estiu especialment calorós. Només cal consultar les dades i veurem que, pel que fa a temperatures, no hem arribat cap dia a 32°.

En canvi, la tardor sí que, de moment, es presenta força freda. Ja a finals de novembre, gairebé hem arribat als 8° sota zero, que per ser encara la tardor ja comença a ser fred. Veurem com es comporta l'hivern.

També la neu ha fet acte de presència abans de la Puríssima, i això és bo per la Vall. Tant per la reserva d'aigua que la neu acumulada suposa com per l'activitat turística que mou.

Joan Solà

CLIMATOLOGIA 2005

	Sant Pau de Segúries (Est. meteorològica INM Mun.)			Camprodon (Observatori municipal)		
	Màx mes	Mín mes	Precipitació l/m ²	Màx mes	Mín mes	Precipitació l/m ²
Maig	27° C	1'8° C	118'6	25°C	0'8°C	96'6
Juny	29'3°C	4°C	100'3	29°C	3'4°C	63'4
Juliol	31'8 °C	7'2°C	129'2	32'1°C	6'8°C	118'8
Agost	28'2°C	6'1°C	120'6	26'8°C	5'8°C	90
Setembre	28'5°C	0'8°C	114'4	27'3°C	-0'9°C	113'2
Octubre	20'5 °C	1'1°C	159'0	21'2°C	0'7°C	161'2
Novembre	18'5°C	-7'9°C	115'17	20'5°C	-7'4°C	96'6
Total... 857,27 l/m²			Total... 739,8 l/m²			

Cal Xec®

Isaac Albéniz, 1
Tel. 972 74 00 84

EL REBOST DEL PIRINEU CATALÀ

17867 CAMPRODON
(Girona)

Coneguem...

El parallamps

El llamp no és res més que una descàrrega elèctrica originada per la diferència de potencial elèctric entre el núvol i la terra. Es tracta d'un fenomen que pot arribar a ser molt perillós per a les persones i per als animals. Desenes de persones moren cada any a la península Ibèrica per efecte d'un llamp. El parallamps és un dispositiu destinat a protegir edificis i instal·lacions, incloses les persones que hi habiten, dels destructors efectes del llamp.

Un parallamps consta de tres elements principals: El capçal o la punta, format per una o diverses puntes d'acer inoxidable o d'algun altre metall molt dur, que té la funció de captar la descàrrega elèctrica. El baixant connectat al capçal, que consta d'un cable conductor de coure d'uns 70 mm de diàmetre i que transporta la descàrrega fins al terra.

La presa de terra formada per unes piques de coure, o bé unes plaques també de coure, connectades al cable del baixant i a una profunditat mínima de dos metres. Aquest dispositiu és l'encarregat de dispersar el potencial elèctric pel subsòl, convertint així un fenomen perillosíssim en un fet inofensiu. És molt important que el terreny on s'instal·li la presa de terra tingui una resistència inferior a 10 ohms. condició indispensable perquè aquest terreny pugui absorbir sense dificultat la descàrrega elèctrica que els arriba pel cable del baixant provinent del llamp.

Cal tenir molta cura en la instal·lació d'un parallamps ja que una instal·lació defectuosa d'aquests dispositius pot esdevenir molt perillós. En aquest cas és millor no tenir-hi res.

Fàbrica de mobles

Martí Magret

Ctra. Sant Joan, 21
Telèfons: 972 74 01 81 i 972 74 01 48

17867 CAMPRDON
(Girona)

Josep Mª Prat se'n va al Dakar.

L'esportista camprodoní, Josep Mª Prat, competeix al Dakar.

Fa temps que Prat planejava de participar en aquest esdeveniment esportiu de fama internacional, però la seva darrera lesió (al setembre de l'any passat va patir un accident en plena competició de resultes del qual va trencar-se el colze i la clavícula) va fer-lo plantejar d'aparcar el Quad per sempre i d'oblidar-se d'aventures relacionades amb el món del motor.

Però un caramel és un caramel, i Josep Mª Prat, que està en bona forma física ja que al llarg de l'any practica diversos esports segons la temporada, no ha volgut perdre's una oportunitat com aquesta.

Així doncs, Prat, marxarà al Dakar formant part de l'equip Nissan Saunier Duval i correrà amb Albert Bosch i Pep Busquets de Sant Joan de les Abadesses, i amb Ferran Marcó de Barcelona, a fer aquesta impressionant travessa pel desert.

Cinc camprodononins sobreviuen a l'experiència de l'huracà Wilma.

El que havia de convertir-se en un viatge de plaer i relax, les preuades vacances, s'ha convertit en una dura experiència plena d'anècdotes i afortunadament amb final feliç.

Cinc camprodonins, Montse Marsal, Miquel Surribas, Albert Surribas, Teresa Ayats i Jaume Puigvert, van marxar de vacances a Mèxic, en un complex hotelier situat al costat de Playa del Carmen disposats a carregar piles després d'un estiu intens, ple de feina i dedicat a atendre les necessitats vacacionals dels estiuejants de Camprodon. Amb el que no comptaven era que es convertirien en uns dels molts protagonistes que han sobreviscut a l'experiència d'un huracà.

Davant l'amenaça que l'huracà "Wilma" passaria per aquella zona, a l'hotel on s'allotjaven van prendre les mesures necessàries per tal que els hostes estiguessin en tot moment protegits i amb les necessitats bàsiques cobertes.

L'AJOC:

L'Associació de Joves de Camprodon ha participat en l'organització de diferents propostes de lleure que a continuació us passem a detallar:

II Fira del Teatre al carrer, el mes de juliol, amb diferents grups amateurs actuant per les places, carrers i locals de la Vila.

Intercanvi europeu i estada a l'ermita de Sant Antoni de Camprodon a l'agost.

El mes de novembre, curs intensiu de Clown i coneixement del treball "Pallassos sense fronteres" arreu del món i la darrera actuació a Sri Lanka.

Pel desembre es varen programar els Pastorets pels dies 25 i 26 al Casal Camprodoní i un dia de Festa de Pallassos sense fronteres al Parc Infantil de Nadal.

Jardí
Piscina
Pàrquing

**HOTEL
MARISTANY**
RESTAURANT
* * *

Avinguda Maristany, 20
17867 CAMPRODON
Tel. 972 13 00 78
Fax 972 74 07 78

Vuit dies de Festa Major, non stop.

Camprodon va tornar a apostar per una festa contínua i, si l'any passat es van proposar els vuit dies i set nits, aquest any es va repetir experiència amb una Festa Major que va començar el 17 de juny i es va acabar el dia de Sant Joan.

La comissió de festes va preparar una programació en la qual hi va haver de tot i per a totes les edats, actes que s'han convertit en un clàssic i d'altres més innovadors per provar noves experiències com ara el Correfoc dels diables de l'Albera. El programa de Festa Major, que cada any és un dels secrets més ben guardats i crea gran expectació, es va convertir en un "Quadern" en què s'hi reproduïen fotos anti-

gues de Valentí Planesas en diversos moments de la vida social de principis del segle XX

Els cartells anunciadors de la festa i dels diferents actes, així com els objectes editats per la festa contenien el dibuix del pont amb una silueta que es capbussava al riu amb el lema "tira't a la festa". Un disseny elaborat pels alumnes de la SES Germans Vila Riera de Camprodon obra dels joves Jordi Millastre i Sara Casadesús. El dibuix va ser escollit d'entre 24 que es van presentar en un concurs organitzat per l'Ajuntament i en el qual el jurat van ser els representants de les diferents entitats culturals i esportives de la Vila.

V Curs Internacional de Música Isaac Albéniz i XX edició del Festival.

El 17 de juliol, va començar el Curs Internacional de Música Isaac Albéniz. Un curs en què es van impartir classes de piano amb Ramon Coll, de violoncel amb Damian Martínez, de cant amb Ana Luisa Chova, classes de repertori per a cantants i pianistes amb Rubén Fernández Aguirre, i música de cambra a càrrec dels professors del curs. Durant aquest curs es va fer una conferència sobre "el món de la música i Albéniz" a la Sala de Plens de l'Ajuntament.

El curs de cant va finalitzar amb un concert dels alumnes en el marc del XX Festival "Isaac Albéniz"

i la resta del curs un dia després amb un concert dels alumnes de grau superior i postgrau.

Pel que fa al festival, que precisament es va iniciar amb aquest dos concerts, va comptar amb set actuacions repartides fins el 20 d'agost, i dues estrenes mundials. L'estrena de l'obra "De ahí, la soledad" del directors José de Eusebio que va interpretar l'Orquestra Cadaqués, i la lectura dels "poemes d'amour" d'Isaac Albéniz, a càrrec de Mercè Arànega, garantint una nit excepcional en aquest festival que va tornar a concedir la medalla Isaac Albéniz.

El representant de Camprodon, Ramon Comellas, guanya el Joc de la Comarca.

El nostre popular i simpàtic venedor de l'ONCE, Ramon Comellas va ser el guanyador, en representació de Camprodon, del Joc de la Comarca que es va fer a Vallfogona. És per aquest motiu que l'any vinent el Joc de la Comarca es farà a casa nostra. Així doncs, gràcies, Ramon, i moltes felicitats en nom de tots i totes!

Els dilluns de la mainada.

Els dilluns de la mainada han tornat a ser tot un èxit. Diferents actuacions en carrers i places han fet divertir i entretenir els més petits de la casa en el mes de màxima afluència turística, l'agost.

FUSTERIA
Barbonell, s.l.

Carrer del Mur, 7 - Tel. i Fax 972 74 08 34 - 17867 CAMPRODON (Girona)

L'Associació de dones de la Vall obsequia els nens del Casal d'estiu amb bosses de berenar.

L'Associació de dones de la Vall de Camprodon, l'ADVAC, va obsequiar als nens i nenes del Casal d'estiu de Camprodon amb 80 bosses de berenar, confeccionades per elles mateixes. Amb aquest regal es pretenia que la mainada que assistia al Casal, poguessin decorar al seu gust aquesta bosseta per posar-hi el berenar. Aquesta entitat també ha realitzat diverses activitats com ara: sortides, taller i una excepcional exposició de Patchword.

Josep Triadú, en ruta pel Marroc.

Després d'haver superat satisfactòriament un curs d'orientació amb GPS, el camprodoní Josep Mª Triadú, que va ser dels millors de la promoció, va poder participar en una travessa pel Marroc en 4X4 organitzada pel popular Jordi Arcarons. Aquest va ser el premi o reconeixement que Triadú va obtenir per un bon aprofitament d'aquests cursos que es va fer a Vic.

Jordi Pau es retira.

Després de prop d'un quart de segle dedicat a l'esport, el nedador begetí, Jordi Pau, deixa el món de la competició per orientar la seva vida professional cap al negoci de restauració familiar.

Exalumnes de la SES Germans Vila Riera guanyadors dels V premis Salvador Reixach.

Dues antigues alumnes de la SES Germans Vila Riera de Camprodon han estat guardonades en la 5ena. edició del premi de recerca Salvador Reixach. Dins de les diferents categories i dels diversos guardonats, només us destaquem el reconeixement que van tenir aquestes dues noies de la Vall.

Primer premi de 400 euros en l'àmbit científic i tècnic per a Paloma Jordà, de Vilallonga de Ter, i el

seu treball "Els factors d'influència en les malalties". Segon premi de 300 euros en l'àmbit científic i tècnic per a Sara Foradada, de Molló, i el treball "Rioja, terra de vins".

D'altra banda, una altra exalumna d'aquest mateix centre, Núria Sala, de Sant Pau de Segúries, va ser premiada en el certamen Jóvenes Investigadores 2005 que es va fer a Mollina (Màlaga).

Una dona polivalent i amb molta empenta.

Núria Freixa i Poch és un exemple, en versió femenina, d'autosuperació personal. Tant en la feina com en diferents esdeveniments, esportius i de lleure, en què ha participat, ha obtingut bons resultats. Aquest 2005 és el que ella anomena "el meu any". Al guardó que se li ha concedit a la feina, se li sumen la participació a la sisena edició del Rally femení Toyota i la superació del curs per l'oposició a caporal dels Mossos d'Esquadra. Aquesta llicenciada en químiques és mare de dues nenes i compagina totes aquestes tasques perquè compta amb el suport incondicional de la seva parella, que és tot sovint "l'impulsor" de la majoria de les seves superacions personals.

La modista de Setcases en català.

La tercera novel·la de l'escriptora camprodonina, Fe García Cuadrado, "La modista de Setcases", ha estat traduïda al català. Aquest darrer llibre és un homenatge a la mare de l'autora, una novel·la on amb noms ficticis es barregen històries reals. El llibre, que ha tingut molt bona acollida en l'edició en castellà, satisfà amb aquesta traducció publicada per l'editorial Gra de Fajol, una de les peticions dels seus lectors i alhora permet a Fe García veure acomplit un desig: poder-se llegir en la seva llengua.

Excavacions, Obres i Venda d'àrids

Josep Colomer

Plaça La Fia, 3
Tels. 972 74 05 00
608 16 48 02
17867 CAMPRODON

Festes a Beget i monumental Tió.

Des d'aquest estiu els veïns de Beget han realitzat diferents activitats lúdiques i culturals entres les quals destaquen: el concert acústic d'Ataràxia i Entregirats a la plaça Major que va reunir unes 150 persones, la Festa d'Estiu amb Quitxallaballa i Duo Jubi, les Històries de Beget amb Amadeu Rosell i Jordi Palau a l'església, i la Festa Major de novembre amb en Manelic i la Blanca, i sardanes amb la Principal d'Olot.

Per acabar-ho d'arrodonir, durant aquestes festes de Nadal s'ha pogut veure un monumental tió a la plaça Major realitzat pels membres de l'Associació Divina Majestat de Beget.

Lliga catalana d'ajuda al malalt de càncer.- Fundació Oncolliga-

Dins de les moltes activitats que realitza aquesta entitat, destaquem les darreres: Sopar benèfic amb el Duo Jubi; excursió a Núria amb la participació d'unes 600 persones; sopar multitudinari, unes 1.400 persones, a Girona, amb assistència d'autoritats del Gironès, l'Empordà, la Selva, el Pla de l'Estany, el Ripollès i la Garrotxa. Campanyes de sensibilització de la fruita i el tabac a les escoles; campanyes didàctiques a fires amb la finalitat de recaptar fons per l'entitat; xerrades a Camprodon, Vilallonga i Setcases sobre el càncer de mama a càrrec del Dr. Miquel Rovira. Cal destacar la col·laboració d'en Joan Amils que ens va delectar amb un recital de piano amb obres d'Honorat Vilamanyà, Chopin i altres.

Llesques i llesquetes
amb embotits
de la Vall de Camprodon

Plaça Dr. Robert, 12 • 17867 Camprodon

Tel. 972 13 01 12

Ski Club Camprodon i Grup de Muntanya Vall de Camprodon.

Tant l'Ski Club Camprodon, com el Grup de Muntanya Vall de Camprodon realitzen diverses sortides al llarg de l'any. Hem provat de publicar-ne un resum però degut a la seva extensió us recomanem que visiteu les seves pàgines web per obtenir-ne informació i veure'n les fotografies. De totes maneres, us publiquem els resultats de les proves més importants realitzades per l'Ski Club Camprodon.

Dissabte 06/08/2005

Crono-escalada a peu a SANT ANTONI '05.

Cursa contrarrelotge a peu amb sortida de la Mare de la Font i arribada a l'ermita de St. Antoni. Va ser la primera vegada que es feia, i va haver-hi una gran participació: trenta inscrits, tots ells, d'un gran nivell:

Classificacions:

1er	Jordi Martin Pascual	18:40:55
2on	Marc Solà Pastoret	19:29:81
3er	Xavi Manel·la Pujol	19:59:20
4rt	Carles Hortet Grau	20:08:59
5è	Pau Costa Pairó	20:23:18

Dissabte 13/08/2005

Crono-escalada amb BTT a SANT ANTONI

'05. Aquesta prova s'ha convertit en tot un clàssic a l'estiu camprodoní. La sortida, com sempre, es

va fer des de la Font del Botàs i l'arribada al Pla de Bonaire. Hi va haver un total de vuitanta inscrits:

Classificacions:

1er	Eduard Blasco Oliete	15:58:50
2on	Xavi Manel·la Pujol	16:28:92
3er	Pere Solano Olivares	16:37:13
4rt	Pau Costa Pairó	16:58:42
5è	Enric Bau Costa	17:02:02

Combinada a peu+BTT SANT ANTONI '05.

Classificació combinada que suma les dues curses a St. Antoni.

La cursa a peu del dia 6 i la cursa amb BTT del dia 13. S'hi van inscriure un total setze participants.

Classificacions:

1er	Xavi Manel·la Pujol	36:28:12
2on	Jordi Martin Pascual	36:50:49
3er	Pau Costa Pairó	37:21:60
4rt	Carles Hortet Grau	37:36:84
5è	Marc Solà Pastoret	37:53:66

En finalitzar la cursa es va fer un dinar popular a l'ermita de St. Antoni en què hi va haver molta participació. Després del dinar es va fer el lliurament de premis amb la presència i col·laboració del campió mundial de ciclisme en pista Joan Llaneras.

25è aniversari de la Penya Blanc-i-blava de Camprodon i comarca.

La Penya Blanc-i-blava de Camprodon i comarca ja té 25 anys. En una jornada esplèndida es va commemorar aquesta efemèride amb la presència del president de l'entitat, Daniel Sánchez Llibre, membres de la junta directiva, el president de la junta camprodonina, Joan Guitart, membres de la seva junta, l'alcalde de Camprodon, Esteve Pujol, i altres autoritats.

Al dinar de germanor, que es va fer al saló de l'hotel Camprodon, es van intercanviar diferents regals i es van sortejar obsequis per a tots els assistents. La festa va finalitzar amb sardanes a la plaça del Dr. Robert.

C/ València, 11
17867 CAMPRODON
(Girona)

CAN FRANÇA
ARTICLES DE PELL

Telèfons
Botiga: 972 13 00 01
Particular: 972 74 00 12

Creu Roja Vall de Camprodon.

L'objectiu d'aquesta assemblea quant a l'atenció de la gent gran és la de reduir el sentiment d'aïllament i soledat de les persones grans que viuen soles i la de facilitar-ne el transport a qui ho necessiti.

Hem fet:

Sortida amb Carrilet amb la gent de l'hospital geriàtric pels pobles de l'entorn, tallers de risoteràpia; visites a l'hospital; concerts; acompanyaments al C.A.P. o hospitals i trasllat de domicili al centre de dia de Camprodon i viceversa.

Formació

Un dels objectius de la Creu Roja és l'educació i la prevenció de la salut amb la finalitat de reduir els riscos habituals que pateixen les persones. Per això impulsem mesures formatives que facilitin l'accés de la població a aquests coneixements i que siguin capaços d'actuar en situacions d'urgència.

Hem fet:

*1 Curs de Socorrisme bàsic (Atenció sanitària immediata)

*2 Cursos de D.E.A. (Desfibril·lador extern automàtic)

Infància

Amb l'ajuda dels nostres voluntaris, hem fet sortides puntuals cada segon diumenge de mes amb la mainada de la Vall, per les nostres muntanyes. La finalitat d'organitzar aquestes sortides es aprendre a conèixer i gaudir de la natura, a orientar-se, ensenyant-los al mateix temps els valors del companyerisme i la solidaritat. Intervenció social amb persones amb problemes de mobilitat. Amb el nostre transport adaptat hem fet serveis a tota persona amb problemes de desplaçament, tant sigui per problemes físics com de solitud. Hem fet desplaçaments a centres mèdics, hospitals, centres de recuperació...

Preventius

S'ha col·laborat en la cobertura sanitària i de serveis de prevenció en llocs o zones de gran aglomera-

ció, o esdeveniments públics, tant culturals com esportius.

Banc ortopèdic

Tenim en marxa un servei de préstec de material divers d'ajuda a la mobilitat (caminadors, croses, cadires de rodes.....)

Cooperació internacional

Col·laborem en projectes de Cooperació internacional a través de l'aportació d'un tant % del nostre pressupost anual.

Trobades d'entitats.

Dues entitats han realitzat aquest any unes importants trobades. La primera, al mes de setembre, coincidint amb els actes de celebració de Sant Víctor, organitzada pels gegants de Camprodon i amb la participació de diferents colles a la "Trobada de gegants".

La darrera, es va fer al Pavelló vell i va ser la "IV trobada de puntaires" organitzada per l'Associació de comerç i turisme de Camprodon.

València, 2
17867 CAMPRODON

LLARS de CAMPRODON
PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES

Tel. i Fax 972 74 10 94

Renovació de junta a la Coral Camprodon.

Ens fem ressò de la renovació de càrrecs de la Coral Camprodon i de les persones que des d'ara encapçalen la seva junta:

President, Jaume Vilarrasa.

Vicepresidenta, Mª Carme Claret.

Secretària, Amàlia Vázquez de Castro.

Tresorera, Maria Collboni.

Vocals: Maria Jesús Alonso, Maria Antònia Costa i Josep Berga.

Aquesta entitat realitza diferents concerts al llarg de l'any.

El darrer va ser el dia 18 de desembre, en la 18ena edició del Concert de Nadal, a l'església de la parròquia de Santa Maria on van oferir una magnífica audició tant la Coral Camprodon com la Coral Brins.

L'acte va reunir més d'un centenar de persones.

PERRUQUERIA HOME-DONA
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MAQUILLATGES
MANICURES

Carrer València, 10
17867 CAMPRODON
Tel. 972 74 13 40

Càmping
Bungalows
Hostal
Restaurant

els Roures

Avda. El Mariner, 34-36 • Tel. 972 74 70 00 - Fax 972 74 71 09 • 17864 SANT PAU DE SEGÚRIES - Vall de Camprodon - Girona

Les coses al seu lloc

A la revista SAPIENS s'hi acompanya amb cada exemplar un fulletó amb un mapa comarcal. Amb el corresponent al mes d'abril o maig el fulletó complementari es referia a la comarca del Ripollès. A més del mapa hi figura un text amb detalls sobre les construccions o edificis importants de les principals poblacions.

Com a referència a la nostra Vila, hi figurava el monestir i el Pont Nou. Fa una descripció de l'església de Sant Pere, que és la titular del monestir, indicant que té la volta "lleugerament apuntada". La volta és d'arc apuntat com totes les esglésies del segle XII. Parla d'un claustre del segle X i d'uns capitells d'aquella època, dispersats entre Camprodon i el "Museu Diocesà de Girona". Resultaria que dos segles abans de l'església hi havia un claustre?. El capitell de Girona el vaig fotografiar l'any 1962 en aquell museu i no em van assegurar que fos exactament d'ací: "sembla que procedeix de Camprodon". Un temps després vaig saber que un mestre d'obres, en una excavació a la Fia o en la construcció de l'edifici de la Caixa de Pensions, havia trobat un capitell i l'havia regalat a un enginyer d'Obres Públiques de Girona. Es poden fer suposicions. Els capitells que hi ha ací i que sostenen la mesa de l'altar major de Santa Maria, no han estat mai en un claustre. Són capitells de dues cares esculpides i pertanyen a una portada, segurament a la Santa Maria romànica que, sembla, podia haver estat davant l'església de Sant Pere. Fa uns quants anys la Diputació volia fer una excavació i no se'ls va autoritzar. Aquests quatre capitells, segons criteri d'en Miquel Oliva, són d'una escola rossellonesa, de marbre de Rià i del segle XII. Pertanyien a la parròquia. De finals del segle XVIII fins la guerra civil formaven part de l'ornamentació de l'entrada de l'església de Santa Maria. I durant una cinquantena d'anys van conviure, independentment amb el monestir. El claustre, segurament no tenia cap importàn-

cia. Jo en recordo, de petit, uns quants arcs a la part del convent, encarats amb l'extrem de la paret sud de l'església. Eren d'obra. L'església, abandonada durant més de seixanta anys, fins a la restauració de finals de segle, fou un dipòsit obert amb diferents materials. L'enllosat va desaparèixer; segurament també les teules. I, fins a la segona restauració dels anys trenta feia pena. S'havien consolidat parets, però recordo amb angúnia un freixe que sortia de la paret del campanar.

Quant al Pont Nou fa riure que hi figuren unes dates com l'època de la seva construcció. I dic que fa riure perquè la població s'originà i cresqué al voltant del monestir. Els monjos acabaven de construir l'església de Sant Pere; potser encara no era ben acabada i s'havien de comprometre a aixecar un pont a set o vuit-cents metres de distància, per no anar enlloc?

És veritat que en l'arxiu corresponent del monestir en el pergami n° 121 del 23 d'agost de 1278, l'abat cedeix una propietat a cens a un tal Berenguer Compte, que és vora al pont nou. Però aquí no precisa quin és el pont d'aquella època. El darrer pont que es construïa, sempre era el pont nou. El sr. Oliva considerava que el parament de l'actual corresponia al segle XIV. El dia que un historiador s'hi vulgui interessar, podrem aclarir moltes coses. Mentrestant és absurd voler establir res si no hi ha una referència coneguda.

Llorenç Birba i Perramon

club
Golf
Camprodon

Bac de Sant Antoni, s/n.
17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. 972 13 01 25

El voluntariat de l'Hospital

Aquest any hem celebrat la 2a Festa del Voluntariat de l'hospital de Camprodon, i volem dedicar-los la portada de la revista de la residència "Casa Nostra" que surt per Nadal i també volem aprofitar aquest espai que ens ofereix el Camp Rodó. Tot, perquè els volem donar les gràcies, són persones que fan possible que aquesta residència vagi creixent en qualitat i professionalitat, per millorar la vida quotidiana de les persones que hi viuen.

Al diccionari diu que un voluntari és una "persona que s'ofereix lliurement a fer una cosa a la qual no està obligada".

Doncs a l'hospital en tenim molts i de moltes classes: hi ha persones a títol individual, veïns, botiguers, membres d'entitats, associacions, l'escola, el casal d'estiu, l'institut, la Creu Roja... que sempre pensen en els residents, i ens ho demostren amb un obsequi, una cançó, tocant un instrument, ballant, cosint mantes i roba per a nosaltres... Hi ha molta gent que l'hospital el sent així, i ens fa molta il·lusió que sigui així i que moltes persones col·laborin de ben diverses maneres.

També tenim els voluntaris de cada dia o de cada setmana. Per un cantó, les famílies, que sense voler també ho són, per les converses que tenen amb altres residents, per la seva presència a les festes i la seva implicació. I per l'altre, hi ha els voluntaris que els fan feliços amb la seva companyia, parlant, escoltant, passejant, pintant, cosint... Són persones sempre disposades a donar un cop de mà, i ja formem part de la seva vida quotidiana, perquè deixen de fer alguna cosa per venir a l'hospital a passar una estona amb nosaltres.

Per últim, els treballadors de la residència, que després de la seva feina de cada dia continuen vinculats al funcionament de la casa, hi participen celebrant les fetes, disfressant-se, ballant... , i encara el més important: sempre s'ofereixen quan més els necessitem, i és que costa molt treballar amb persones i fer un horari i prou, ja que els seus problemes i les seves alegries són també nostres. Imagineu-vos si tenim sort, amb tants voluntaris/àries! Moltes d'aquestes persones, sense pensar-ho, amb el seu granet de sorra contribueixen a mante-

nir el caliu de la residència.

Doncs bé, moltes gràcies a tots: a les persones a títol individual, associacions, entitats, botiguers, veïns, l'escola, l'institut, casal d'estiu, Creu Roja, familiars, els treballadors... per pensar-hi, per venir, per treballar, per regalar, per cantar, per tocar, per somriure i per parlar, per escoltar, per cosir, per pintar, per la tendresa i l'amistat.

Gràcies per fer que a la vida de les persones que viuen aquí hi hagi companyia i estima.

Lídia Folgueiras
Directora tècnica

Els catalans d'arreu del món

Aquells que per raons urgents se'n van anar anant d'aquestes terres en èpoques fosques de la seva història, han fet niu en altres llocs cultivant la seva pròpia llengua i la seva cultura. Així ha transcorregut de generació en generació. Per això els catalans, els seus fills i els seus néts han fundat els «Casals i Centres Catalans» d'arreu del món, amb l'objectiu de «difondre la cultura i la llengua integrant-la en la societat en què es trobaven».

Un Casal Català no és solament un lloc on reunir-se, és la porció de terra catalana on es refugien tots els que porten la "senyera" a la sang, però sobretot és un lloc de treball on es desenvolupen activitats socials i culturals, com també, projectes importants en benefici de tots.

Aquests Casals i Centres no foren solament el producte d'una voluntat de qui els van fundar continuant amb la seva feina, sinó que el 1996, es promulgà una llei per la qual la Generalitat en reconeixia, institucionalitzava i regularitzava el funcionament amb la voluntat de protegir aquests col·lectius, que exerceixen una representació valuosa de la vida i de la presència de Catalunya a tot el món.

Llei 18/1996 de la Generalitat de Catalunya: Intensifica encara més la necessitat d'integrar la Catalunya Interior i la Catalunya Exterior, reconeixent la catalanitat dels membres de la comunitat exterior, independentment de la lliure ciutadania personal, lliure dret a participar en la vida cultural i social del poble català, del qual són part i a compartir els seus ideals col·lectius.

Per ella els Casals Catalans tenen la consideració de vehicle regular i marc preferent de relació entre els membres de la seva comunitat i la Generalitat.

Així mateix, aquesta Llei crea entre altres el registre de Casals i el Consell de Comunitats Catalanes a l'Exterior, com a instrument per mantenir en les millors condicions possibles els lligams entre les dues Catalunyaes, la Interior i l'Exterior; el coneixement recíproc i el suport mutu i finalment el propòsit de contribuir a la presència de Catalunya arreu del món, al costat d'altres cultures i nacions.

El 9 d'abril de 1999, la Generalitat de Catalunya declara oficialment el dia de Sant Jordi, "Dia Internacional de la Catalunya Exterior" essent aquest el primer diumenge posterior a Sant Jordi.

Avui són 110 les Comunitats Catalanes a l'Exterior reconegudes oficialment i estan repartides entre Àfrica, Amèrica Central i Carib, Amèrica del Nord, Amèrica del Sud, Àsia, Europa i Oceania.

La via directa de relacions i tramitacions amb el Govern s'efectuen a través de la Secretaria de Cooperació Exterior dependent del Departament de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya. El febrer d'aquest any es va celebrar a Girona la 3a. Trobada de Casals Catalans d'arreu del món i el passat octubre la IX Trobada de Comunitats Catalanes del Con Sud d'Amèrica, celebrada a la ciutat de Buenos Aires, Argentina.

Plaça Dr. Robert, 10
Tel. (972) 74 02 67

17867 CAMPRODON

**ELECTRICITAT
COLLBONI
ELECTRODOMÈSTICS**
50 ANYS AL VOSTRE SERVEI !

El Casal de Catalunya de Paranà

Argentina, Província de Entre Rios, tocant les aigües del riu Paranà. A la ciutat que porta el seu nom hi ha un Casal jove que fou fundat el 28 de setembre de 1996 i com a jove, és audaç, actiu, busca la seva pròpia identitat tot intentant arribar a totes les metes que s'ha proposat. S'anima davant qualsevol repte que li proposin i al qual ja s'han adherit molts malgrat la seva curta edat. El seu secret és l'amor a Catalunya i les ànsies d'obertura a la societat. És un Casal que convoca i integra, que projecta i construeix. Al Casal hi entren tots els que hi volen entrar, catalans o no; difícilment se'n van i difícilment s'oblidaran mai més de com es parla, com se sent i com es viu "en català". Dintre seu hi ha gent que dóna tot el seu temps, i més encara, la seva vida, per arribar als objectius

a complir tal com demanen les Entitats Públiques de Catalunya i d'Argentina, però ho fan amb amor i entrega, sense pretendre honors o títols a canvi, sols per la "terra", pels seus pares i avis. Són gent de veritat, són persones íntegres, treballadores, creatives, expeditives i guapes, així són la Mercè Porqueres i la Mònica Pujol. Aquest és un petit homenatge a totes dues, les meves mares del cor, perquè s'ho mereixen amb absoluta certesa; però hi ha més gent treballadora que col·labora en tots els projectes i activitats: Taller creatiu infantil, Taller de llengua catalana, Taller de literatura catalana, Cicle de vídeos, Mostres d'art, Concursos literaris, Concursos fotogràfics, Recepció d'artistes i personalitats del Govern català, Tramesa de medicaments, Dinars i sopars de germanor, Fira de

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Festa de Sant Joan, Diada de Catalunya, Diada de la Catalunya Exterior, Programa de beques universitàries, Programa Catalunya per a joves, Convenis de reciprocitat entre el Govern d'Entre Rios i la Generalitat, Programa de ràdio "Paraná per anar endavant", Fira de Col·lectivitats, entre altres. El Casal té l'honor de tenir com a padrí en Joan Manuel Serrat, que va acceptar ser-ho en la seva inoblidable visita a Paraná, el gener de 2003, quan va rebre molt amablement, amb brindis inclòs, un grup de socis i directius del Casal. Vull destacar que en Joan Manuel Serrat és molt estimat a l'Argentina, és un "germà" per a tot el poble i molt contràriament al que alguns critiquen d'ell, d'haver cantat en espanyol, puc assegurar que a l'Argentina fora de l'àmbit de les comunitats catalanes, es coneix la llengua i la cultura d'aquesta terra gràcies a en Joan Manuel Serrat i no per altres artistes catalans que han visitat el país, que no han aconseguit a l'Argentina la popularitat de "El Nano", com agrada a la gent anomenar-lo. Allà es diu "el catalán Joan Manuel Serrat" i la seva identitat catalana és indiscutible.

En aquest Casal també existeix un meravellós grup de joves anomenats «Castells de Foc» Ells són els protagonistes actius; en tots els esdeveniments, en cada moment complint alguna feina, formulant propostes o fent projectes i desenvolupant-los,

col·laborant amb la Comissió Directiva i alguns formant-ne part. Hi ha una perfecta harmonia entre els grans i els joves, construint sempre, mai destruint. Se senten molt catalans, encara que alguns ho siguin de tercera generació i es reflecteixen en les seves iniciatives la creació d'una Colla Gegantera, una Colla Castellera, estudiant la llengua, aprenent la cuina catalana, lluint vestits típics catalans, amb la Senyera ben alta, en les festes i desfilades on són convidats. Aquest any feren un Concurs Literari amb el tema "Homenatge als nostres avis catalans". Així són els meus "Castells de Foc" i ara sí que m'integro en el grup, perquè és un luxe poder dir que jo també en formo part.

He estat testimoni de moltes vivències en el Casal, i vaig ser-hi molt feliç, hi vaig créixer, hi vaig aprendre a ser el que vull ser, a donar tot el que sóc permanentment, a defensar els meus principis, a construir el meu propi camí i a tenir en la ment una frase: "Visca Catalunya!"

Hemilse Suñe

Casal de Catalunya de Paraná
C/. Nogoya 123 - CP 3100 - Paraná - Entre Rios
- Argentina
Tele/fax 00 54 343 4236719
Email: catalunyaparana@gigared.com
Web: www.catalunyaparana.org.ar

LA TRANSFORMACIÓ o què caurà primer?

Camprodon creix, es transforma implacablement. Nous espais fins ara no previstos, terrenys verd maragda, reben validesa oficial per poder veure ses entranyes remogudes per grues que, ben mirat, no estan per gaires contemplacions. L'últim cap de setmana que vaig passar al poble em van fer avinent d'un parell o tres d'indrets "requalificats", és a dir, a punt pel formigó, el ciment i la rajola. I anar-hi anant, ningú està per orgues: barris sencers que neixen o s'estenen ferint al seu pas la nostra bella terra. Però també se certifica amb gens de commiseració l'enrunament de cases i pisos que, jo ho entenc, a certs ulls els deu fer basarda: són antics, atrotinats i el que és més important, s'han "desvaloritzat", no donen ni per pipes. I aquí sí que la maquinària destructora actua amb una cruessa, amb un acarnissament digne d'una cursa de braus. Ho pensava la matinada d'un dissabte a la plaça del Dr. Robert que, per cert, és on vaig néixer. Prou que es van avenir tots a pavimentar-la amb llambordes i farcir-la amb un ramet de places d'aparcament, no fos cas. Però amb això no n'hi hagut prou. Em miro la plaça, antic pulmó espiritual de la vila, que tantes coses evoca: hi havia hagut una farinera, és cert. També un pub, al qual inicialment anomenaven "puf", que era ja una remodelació d'un hostel de llustre i renom, on s'hi havien fet tiberis nupcials i grans festes. Tot fora. Adéu-siau! Tot ben arrasat, s'hi aixeca un bloc nou i fred, que és com dir que s'hi amputa, s'hi escapça, es capa, com volgueu dir-li, un membre a l'espai orgànic, vital, de la plaça del mercat. I que és com dir que s'amputa la memòria. Però el més terrorífic de tot és presagiar el que s'acosta: ressegueixo els contorns de la plaça, aquest prat que homenatja l'il·lustre doctor, i m'hi jugo el que vulgueu, el dit petit d'una mà, que d'aquí

a res, dos mesos, les excavadores s'hauran encogat, com bèsties enfurismades i malsanes, contra dos membres més de l'antiga rotllana de cases: aquell racó on, a mitja part del cinema, anàvem a omplir les butxaques de regalèssia, sugus i sidral, tan ben atesos per la Teresina, una dona gentil i heroica, que, durant la Guerra Civil, havia ajudat malalts dessagnats, estrocat hemorràgies, curat munyons. I encara un altre: molt a prop del "puf" defenes-trat, m'hi jugo la mà esquerra que aquell petit bar on dos humils treballadors, la Maria i l'Antonio, van pujar amb suor, amb una dignitat perduda, tres fills, (tres!), l'Agustí, en Joan i en Josep -grans amics de la infància-, d'aquí dos mesos, què dic, dues setmanes, potser menys, aquella casa que ara ja sembla una andròmina que ningú no es mira, un espectre del passat, un xai resignat a ser degollat i escurat fins als ossos amb gola animal, serà també sacsejada, destrossada a miques, un munt de sorra, de pedres trinxades, un forat en la memòria, l'extinció pura i dura. I aquest, senyors meus, serà el futur del prat. El panorama de la plaça del Dr Robert. Ves per on. No m'atreveixo a apostar si caurà primer Can Quillet o si serà Can Manent. Què en penseu? M'estaré d'aventurar-me a vaticinar l'ordre fatídic. Però fixeu-vos-hi bé: ningú no es dona per al·ludit. I és que els més humils especulen només sobre el vent, el fred i la boira. Ep, que no vull dir que no... Ja ho entenc que deu convenir... al progrés i al bé comú. Això. No em malinterpreteu. Però perdoneu-me, és que em ve al cap que aquell dissabte a la nit havia begut una mica i que vaig pensar: "Maleït món! Maleït temps! Quins fills de la gran puta!".

Manel Guitart

Can JOANIC

HOSTAL
RESTAURANT
BAR

Carrer Bell Aire, 1
Tel.: 972 74 12 41
Mòbil: 689 500 302

17867 BEGET (Girona)

L'Associació de dones de la Vall de Camprodon, el 22 de setembre d'enguany, vam sol·licitar al Consell Comarcal de Ripollès- com hem fet d'altres vegades,- un autobús per fer una excursió. En denegar-ho vam dir si farien el favor de comunicar-ho per escrit per poder-ho exposar a la propera reunió.

En la carta que vam rebre diu: "El motiu no és altre que la reducció de les subvencions adreçades a aquests tipus de servei, la qual cosa ens obliga a desestimar la seva sol·licitud per manca de recursos".

Quina fou la nostra sorpresa, quan dos dies després d'haver fet cartells per la nostra excursió, vam veure uns cartells del Consell Comarcal convidant als pobles del Ripollès a una funció de teatre a BCN anunciant "autocar gratis".

Aquest fet ha causat una gran decepció i estranyesa a les prop de 300 associades de l'ADVAC. Agraïríem que ens ho poguessin explicar. Uns sí i altres no?

Atentament,

Mercè Fonts Matute.
Presidenta de l'ADVAC.

Centre de Fisioteràpia

Hores convingudes

C. Monestir, 21 Baixos
Camprodon (Girona)
Tel. i fax: 972 13 06 68
fisiolavall@hotmail.com

C. Ventura

Consultors, SL Carrer Freixenet, 6, baixos - Telèfon 972 13 03 08 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Cristina Ventura i Carpintero
Economista

FISCAL
LABORAL
MERCANTIL
COMPTABILITAT

Saps on és ?

- Coneixes aquest lloc? Saps on és? Va intenta-ho!!! Entrarás en el sorteig d'un premi consistent en qualsevol llibre, CD, disc casset o vídeo, que pots escollir al teu gust.
- Si has identificat la fotografia, si saps on és, escriu la teva resposta i envia-la a:

El concurs del Camp Rodó

Revista **Camp Rodó:**
Concurs **Saps on és?**

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON

BASES DEL CONCURS

1. Només s'admetrà una resposta per persona. Si una mateixa persona envia més d'una resposta, s'anul·larà la seva participació en el concurs.
2. La persona guanyadora del concurs serà avisada per correu i/o per telèfon. Quan envieu la vostra resposta, és important fer constar amb claredat el nom, l'adreça i el número de telèfon on se us pot localitzar.

La guanyadora del concurs **Saps on és?** del núm. anterior és:
Desert (no hem rebut cap resposta encertada)

i la resposta correcta era:
el sostre de l'entrada de l'Ajuntament de Camprodon

EL FORN

C/ Josep Duñach «En Felixa», 9
Telèfons: 972 74 12 30
972 74 12 31
17867 BEGET
(Girona)

BAR - RESTAURANT • CUINA CASOLANA

Habitacions amb bany, TV i calefacció

Per incloure dades en aquest moviment demogràfic, podeu adreçar-vos a l'Ajuntament

DEFUNCIONS

BARTOMEU PLUJÀ OBRADOR	22/06/2005
ASCENSIÓN GASCO DIAZ	28/06/2005
ANTONI ROMANS CAPDEVILA	30/07/2005
NÚRIA PAIRÓ NOGUÉ	27/07/2005
REMEDIOS MARESCH CAMBRAS	02/08/2005
ANTÒNIA PUIGVERT ALEBORI	03/08/2005
FRANCISCO GARCIA SANCHEZ	03/09/2005
MANEL BUSQUETS SOLER	23/09/2005
MARIA SAQUÉS MOLAS	16/09/2005
ASCENSIÓN PÉREZ CÓRDOBA	13/10/2005
VICTÒRIA ISERN PUJOL	20/10/2005
JOAN JORDÀ ISERN.....	28/10/2005
MERCEDES PASCAL SABATÉS	08/11/2005
LORENZO JUNCÀ JUNCÀ	18/11/2005
JUSTINA PUIGMAL VILA	23/11/2005
MIQUEL GRATACÓS BARTRA	24/11/2005
MARIA CARMEN ROCA APARICIO	13/12/2005

NAIXEMENTS

ERIC MARTINEZ RUBIO	27/05/2005
PAU CLARET SADURNÍ.....	02/06/2005
JOEL ROCA CASALS	07/06/2005
JUDIT CIFUENTES SAAVEDRA	25/06/2005
MARC MOLAS PUIGMAL	02/08/2005
IRENE SUBIRNA ALVAREZ	13/08/2005
ALBA HURTOS SERRA	18/08/2005

MICHEL VELEZ CORREA	26/09/2005
SAMUEL LOPEZ AMORTEGUI	07/10/2005
CARLA COROMINAS MESAS	06/11/2005
GEORGINA OBRADOR MARTORELL	08/11/2005
XAVIER AVILA PONS	19/11/2005
JÚLIA GIRONA CORCOY	20/11/2005

MATRIMONIS

RAUL MORENO ROMERO nat. Jerez de la Frontera i	
M. TERESA MAGNIEN PEREZ nat. Sta. Coloma Gramenet ..	10/06/2005
XAVIER TUNEU GIL nat Barcelona i	
CARLOTA BEDÓS BELETA , nat Barcelona	10/06/2005
ISIDRO TEIXIDOR COROMINAS nat. Sant Feliu Pallerols i	
ROSA MARIA GUILLELLA MARTINEZ nat. Mollet del Vallès	09/07/2005
ROBERT EDWARD NEWBY nat. Nova Zelanda i	
BEGOÑA PIQUERA FEDERIO nat. Barcelona	16/07/2005
AITOR OLIVERAS IBAÑEZ nat. Vitoria Gasteiz i	
MIREIA MALLARACH PALOS nat Camprodon	23/07/2005
JOAN GARCIA ROGER nat. Camprodon i	
SÍLVIA MARTINEZ CLARET nat. Camprodon	02/09/2005
FERRAN VILA FRANCH nat. Barcelona i	
JOHANNA SCHIAVON VELEZ nat. Mèxic	03/09/2005
EDGAR SANZ MADRID nat. Barcelona i	
NÚRIA BATLLE NOGUÉ nat. Camprodon	10/09/2005
MARIUS DORIN COTOROGEA nat. Romania i	
ERIKA BORONAT PEREZ nat. Barcelona	04/11/2005
ALBERT ROIG SOLER nat. Barcelona i	
IRENE ANTOLIN IBAÑEZ nat. Sant Boi de Llobregat	12/11/2005

C/ Catalunya, 13
17867 CAMPRODON

Tel. 972 74 09 00

Especialitats en peix

Cafè-Bar

Carrer Nou, 4
17867 CAMPRODON
(Girona)

Que quès!

Fa temps que no pujo. Ben bé des de l'estiu. Que si la feina; que si les setmanes passen volant; que si els nens s'estimen més quedar-se amb els seus amics; que si ja comença a fer fred. Vaja! que tot són excuses. I encara tinc a casa les fotografies que en Martí de la farmàcia em va deixar per poder fer el programa de Festa Major d'aquest any. Que per cert: aviat haurem de començar a pensar què farem per la festa de l'any vinent. Que ja fa massa temps que no veig alguns amics. Que què deu fer l'Ester de can Surinyach? Aviat farà dos anys que no ens veiem. Que la darrera vegada que vaig pujar, a can Rovira hi havia un forat; el no-res. I ara, què hi haurà? Que cada vegada em costa més trobar un tema per escriure en aquesta secció que sigui interessant per a tots, tant per a vosaltres com per a mi. Que potser sí que tindrà raó aquell polític local que, com que no som de la mateixa corda, sempre que em trobava pel carrer em recordava que jo ja no era d'aquí. O potser també tindrà raó el mossèn que, per excusar-se, va dir que no em coneixia. I, fins i tot, aquells companys de la revista que a l'última reunió van insistir que calia un model de publicació diferent, que no la féssim tant aquells que vivim a fora. Que fa dues setmanes que rebo e-mails de la Núria demanant l'article i que no m'hi poso. Que és com si em fes mandra. I mira que abans era sempre el primer d'enviar-lo. Que no sé de què parlar, perquè tampoc sé si la revista sortirà per la Puríssima, per Nadal o per Setmana Santa. I és clar, segons què digui, el resultat pot ser ridícul o, fins i tot, patètic: "Ara que arriba Nadal..." i vosaltres, planxant vestes per a la processó dels Sants Misteris... Em rondan pel cap tots aquests dubtes mentre, estirat al llit, em miro reflectit a l'antic mirall de Can Molas que em serveix de capçal. Tanco els ulls i em puja des del record l'olor que feia el Maristany els capvespres d'estiu: una barreja d'herba humida i de les galetes calentes

dels forns de can Birba. I mira que en fa d'anys que no se n'hi fan, de galetes, a l'antiga fàbrica. I aquesta olor reconeguda, que s'ha fet present des del més íntim de la meua inconsciència, ve acompanyada per un gust: el sabor dels tortells que, per Nadal, feien (i encara deuen fer) a Can Sala. Aquells tortells cruixents i durs per fora, i tendres i tous per dintre, que s'esfilagarsen quan els obres, amb vetes de pasta blanca, flonja i calenta. Tortells amb aquell regust d'aniset que combinen perfectament tant amb el dolç i l'amarg de la xocolata com amb el salat de la llangonissa. La meua festa en família és al voltant d'aquest tortell. Aquest és el meu Nadal; el meu anunci de torrons; el meu "Torna a casa...". I per tant, ara que arriba Nadal tinc ganes d'explicar-vos les olors i els gusts més íntims que em fan sentir-me d'aquí. I se me'n fot si la revista surt per Nadal o per Quaresma. Com també se me'n fot que algú em recordi que no visc aquí o que el mossèn digui que no em coneix. Les veritables arrels d'un mateix són aquelles que un mateix ha volgut que siguin. Tothom té dret de ser d'on vulgui; d'on li vingui de gust; d'on se senti a casa. I ningú no té dret a decidir en nom dels altres ni qui són els altres ni d'on són. I això val per tots els àmbits, des dels més íntims, com aquest que us acabo d'explicar, fins als més generals, polítics o socials. O sigui que els de Madrid no són ningú per decidir si els catalans som una nació, una entitat nacional, una nacionalitat o una colla d'arreplegats. Com tampoc els catalans som ningú per decidir què han de ser els valencians i si han de formar part dels països catalans, o no. Que cadascú sigui allò que tingui ganes de ser, sense que ningú no l'obligui a ser una cosa diferent. El demés són collonades. Bon Nadal (o bon estiu, per si de cas).

Oriol Molas

C/ Pere Rovira, 8
 Sant Joan de les Abadesses
 Tel. 972 72 01 32

**OREGON
 SCIENTIFIC**

rellotgeria Casademunt

Joies amb or, plata i acer.
 Relotges, articles de regal,
 marroquineria, ...

**Visiti'ns sense compromís, el
 sorprendrem!!!**

FESTINA

CANDINO
 SWISS WATCH

CALYPSO
 WATCHES

VICEROY
 since 1951

TISSOT
 SWISS WATCHES SINCE 1853

CASIO.

NIKE TIMING

Petrocat
Una Companyia plena d'energia

**CENTRE DISTRIBUCIÓ
 RIPOLLÈS**

972 72.00.56

972 74.12.07

SERVEI DE GASOIL A DOMICILI

*Us desitgem
Bones Festes!*

Tot per a les nits màgiques...

ESCLAT

dóna més

C. Freixenet, 48 ☎ 972 130053 - CAMPRODON